

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.28/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 29. јуна 2010. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **Оптужени Грујић и Поповић,**
- **Браниоци адвокати Шалић и Станислав Проле,**
- **Заменик тужиоца Милан Петровић,**
- **Пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Славица Јовановић и**
- **Стручно лице др Миле Стојковић.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави са испитивањем стручног лица др Милета Стојковића у наставку доказног поступка.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

СУДСКИ ВЕШТАК ДР МИЛЕ СТОЈКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, изволите.

Не знам колега Шалић да ли је читао ону правноснажну пресуду овог већа, па пошто Ваш колега Перковић, колега Проле, Вама се исто обраћам, знам да он није дуго времена прочитао, ево сад је дошла и одлука Врховног касационог суда да се одбијају као неосновани захтеви осуђених Ивана Корића и Драгана Славковића за испитивање законитости правноснажних пресуда Окружног суда у Београду, Већа за ратне злочине, К.В. 5/05 од 12.06.2008. године. Значи, да нема више правних лекова који би се могли поднети против пресуде, па ако вас интересује можете наћи у том предмету одлуку.

Дошли смо до стране 29, причали смо о овом праћењу поступака агресора итд. Јесте и сад смо овде нешто стали, ово ме је интересовало, страна. Јуче смо нешто причали овде, каже у овој тачки 48, на страни 39 Упутства о територијалној одбрани, каже «Јединице ЈНА, нарочито кад се ради о мањим које делују на помоћним и одвојеним правцима могу се

претпочинити команданту јединице или штабу ТО одговорном за извршење задатка на датом правцу. Шта би се то сматрало мањом јединицом?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Мањом јединицом би рецимо био вод до чете, ту негде, максимално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До чете?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јесте, максимално, одељење неко, група бораца, отприлике до чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јуче, ако сам Вас добро разумела, Ви сте рекли да ли је могуће да командант одреда не буде под командом штаба територијалне одбране?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Није могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то могуће? Да командује јединицом а да командант штаба територијалне одбране њему није командант?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па не може, знате шта, командант одреда је само експонент условно да кажем команде штаба, односно штаба територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто се одбрана оптуженог Поповића своди да је он командант команде, а да он нема јединице под собом никакве. Може ли да постоји команда?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не може, шта ће команда, то је ван логике. Команда без јединице ништа не значи. Она може да постоји у миру евентуално као неко развојно језгро у неком елементу када треба развијати даље јединицу, али у ратним условима то је бесмислено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само сам хтела да питам господина Поповића док сте Ви ту уколико жели да нам одговори да ли је имао контакт са неким регионалним или зонским штабом територијалне одбране, пошто он то у својој одбрани није помињао, ако желите, ако не, не морате? Ево седите тамо па укључите микрофон да бисмо и то питање затворили.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је врло важно због те хоризонталне, односно вертикалне линије.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја бих искористио да одговорим на оба питања. Прво контакта и савета је било и од бригаде у Шековићима, односно у оно време мајора Андрића, а било је и од старешина из Југословенске народне армије који су једно време били на том терену, па су друго време били док се извлачила тузланска и страдала је тузланска колона, а и из Југословенске народне армије директно с којима сам добијао, од којих сам добијао одређена упутства, логистику, помоћ, савете итд.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: А формално, опростите ако се мешам, формално да ли сте Ви контактирали са неком институцијом командом коју сте сматрали Вама надређеном, Вама претпостављеном? Ова комуникација између старешина и Вас то се може сматрати неком сарадњом,

условно да кажем и садејство итд., а да ли сте имали осећај, односно да ли сте знали да са неким комуницирате ко је Вама претпостављени?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У Републици Српској до 20. маја није постојала ниједна институција с којом се могло сарађивати, институција са институцијом.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: На горњем нивоу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Није постојао републички штаб ТО, није постојао зонски штаб ТО, тако да са таквим институцијама није се ни могло сарађивати, а одговорио бих на ово што је, само кратко, што је председница Вас питала да ли је могуће да одред ван, ја сам тад говорио и сад говорим о одреду који је остао од Југословенске народне армије.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је већ друго питање госпођо судија, значи ако говорите о одреду који је из формације штаба Територијалне одбране Зворник, онда је то оно што смо говорили до сада, а ако је у питању нека јединица која је изван те формације, могуће да се нашла ту ад хок, из неког разлога дошла једноставно на ту територију, таква фактичка могућност се не искључује и у том случају ви можете са њима и можете с њом контактирати али немате никакву наредбодавну функцију. Значи, ви не можете том одреду наредити уради то и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питање, о коме сад причамо, је питање за оцену суда јер имамо исказе сведока који су супротни наводима одбране, значи суд ће морати да цени, а господине Поповићу, одред под Душком Јокићем, који је то одред, шта је то?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је одред који је остао од Југословенске народне армије, командовао је Драган Обреновић, замењивао га је, начелник штаба му је био Душко Јокић, били су смештени у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душко Јокић, а не Драган Јокић?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да ли је Душко, да ли Драган, дозволићете ми да погрешим, 20 и нешто година, ја са 61 годину, дозволите ми да погрешим. Да ли је Драган, да ли је Душан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли мислите на команданта одреда или начелника штаба зворничке бригаде, на шта мислите?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, ја у овом тренутку на Ваше питање одговарам за период пре него што је бригада формирана, дакле, онај период кад се војска повукла, то је 18. и 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то онај Душко Јокић кога помиње Миле Максимовић када каже да је одред територијалне одбране под вама, је ли то тај Душко Јокић, за шта Ви тврдите да није тачно?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не. Душко Јокић је артиљерац који је водио артиљерију у одреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега одреду?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У одреду војске Републике Српске која је била смештена у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што је бригада формирана, војске Републике Српске пре бригаде?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Војска Републике Српске, одред или батаљон повезан са корпусом у Бијељини, то је остатак од ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ко том одреду командује?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Само Драган Обреновић и виша команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте команда никоме?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја могу само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога имате Ви као команда штаба Територијалне одбране, које Ви јединице и установе имате после одласка ЈНА, ајте реците?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Како смо јуче рекли, једна маса наоружаног народа, углавном неорганизовано...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма пустите масу јединице, каква маса.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дозволите.... Се укључивала по проценама стручних људи из одреда на линију одбране територије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког одреда?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Одреда из «Стандарда».

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Госпођо судија, да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из овог истог одреда, од овог који није под Вама?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте, укључивали су се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи да има јединица из тог одреда које су под Вама, а има и оних које су под Обреновићем?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него шта?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Драган Обреновић са својим сарадницима, официрима и подофицирима је планирао борбене активности као стручно лице, борбене активности на тој територији. Истовремено планирао је начин одржавања тих линија да не би биле угрожене и планирао је све остало, употребу оклопних јединица, артиљеријских јединица и све остало. Њима за испуњење тих задатака било је потребно још људи, ти људи су се укључивали из месних оних организација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ти људи под Вама, маса, народна маса, ти људи?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем, може се казати да јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сад то значи у Вашем односу са Обреновићем?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па једноставно кад дођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под претпоставком да је то тако? Ово је одбрана оптуженог.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ако су прешли код Обреновића и он организује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ако су.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Кад су прешли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су прешли?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Кад су прешли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су прешли?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Онда кад Обреновић тражи.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Госпођо судија, врло је важно да Вам оптужени одговори на питање да ли зна своју организацијско-формацијску структуру свога штаба, да Вам одговори то, дакле, да ли зна којом је структуром он располагао као командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командовао којим јединицама, па ја сам га то питала?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ми нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, објасните, ја Вас стварно не разумем, мораће вештак.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ми нисмо имали никакве велике јединице које су биле у покрету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, које сте мале имали, ајмо на мале да пређемо?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па сеоске јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сеоске јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И под ким су те чете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Те сеоске јединице су биле у неку руку под командом штаба ТО, а највише у употребном делу су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју, леву или десну, шта то значи у неку руку, је ли јесу или нису, под ким су?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па мислим да овакво питање не би требало да стоји. У неку руку јесу били под командом штаба ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем шта значи у неку руку, јесу ли под командом или нису? Ево лепо питање јасно.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Са становишта теорије и праксе руковођења и командовања, оне су биле све под ингиренцијом, односно под командом штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево стручно лице је то рекло, а имате ли Ви примедбу на тај део његовог извештаја?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Али је у овоме, унутар овога, опростите, врло важно да одговорите, да ли знате своју организацијско-формацијску структуру, дакле, које су се јединице везивале за Ваш штаб, колико сте батаљона имали, колико сте чета?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То данас већ трећи пут исто питање постављамо.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Батаљон ниједан.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ниједан, значи Ваш штаб није имао јединице батаљонског састава?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, имали смо чете.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Чете сте имали? У реду. Колико чета да ли се сећате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па колико је насељених места толико и чета.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: И то је нешто, значи уз све чете које су вам биле дислоциране по насељеним местима су представљале елементе организацијске структуре овога штаба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, да није било батаљона, то је одбрана оптуженог.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је ирелевантно, знате сасвим је свеједно да ли је чета или батаљон, то је само у процени ефекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, апропо јучерашњег питања Вама упућеног за батаљон у оквиру кога је Прва чета Каракаја?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је мени сада чудно како је могуће да је постојао батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одбрана да нема батаљона, сад ћемо да видимо даље, идемо даље.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Треbam ја и нешто питање имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па дозволите, кад сте га већ споменули да га ја поставим. Господине генерале, документ у коме су побројани људи, јасно одређено време њиховог ангажовања, потписан документ и оверен печатом, да ли то регулише коме припадају ти људи који су побројани?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То потврђује да су ти људи у тој формацији, дакле, то није конститутивни документ којим се констатује, којим се примају ти људи, којим се уређује њихов однос, то се само констатује да су ти људи већ у саставу те формације.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да су у саставу и да их тај који је потписао употребљава, је ли тако?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Госпођо председнице, дозволите да Вам предам ове документе где лепо у наслову пише Други батаљон, Прва чета Каракај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да видим.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: И на крају потпис, господин Благојевић са печатом бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видим шта је то? З. Благојевић Чаруга, господин има, то смо јуче предочавали, З. Благојевић, звани «Чаруга», није био командант бригаде да ја знам, можда Ви знате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Печат бригаде је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче сам предочавала то.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Али је веома јасно одређено други батаљон, Прва чета Каракај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега други батаљон није јасно, шта пише?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па једини који је имао печат имао је ТО и имала је бригада и нико више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А ово је печат који није ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули исказ сведока Драгана Готовца, који је рекао када га је позвао ради формирања Другог батаљона команднат Благојевић, шта је рекао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам чуо да је он позван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се на то освртали кад је био ту господин Драган Готовац, адвокат?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам чуо шта је он рекао, а истовремено питам овај суд зашто би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд мора да цени и то и Ваше и његово и све.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Зашто би исказ Драгана поред оваквих папира, зашто би исказ Драгана Готовца био веродостојан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто би био и Ваш, зато што је он под заклетвом, значи суд цени његов исказ, цени и Вашу одбрану и друге сведоке па ћемо да видимо ко је лагао, а сведок је и под заклетвом, па ће вероватно да одговара. Значи, не можемо ценити појединачно доказе, морамо све доказе заједно и морамо предочавати и због тога то и радимо.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам само указао и рекао да се ради о печату бригаде који дефинише да је батаљон други, Прва чета каракајска у том саставу.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Госпођо судија, опростите, то није толико значајно и потпуно је јасна ситуација. Знате шта, тај потпис из бригаде да кажемо условно, само је техничко питање њихове исплате знате, али су они пре тога припадали тој некој јединици, тим четама пошто господин каже да није имао батаљонске саставе, значи имао је чете. Ти људи су били у саставу неке од неколико чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мислите битно због исплате?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Неке од његових чета, а ово што је, овај документ то је само једна констатација да се врши исплата у неком времену пост фестум, дакле, после одређеног времена, онај ко има финансијску моћ а то је бригада јер се формирала, она врши исплату и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, то Ви што сада причате, па човек каже да су чете под Вама све време, значи и Ви сте малопре рекли имали сте чете, а сада на основу овог писменог доказа хоћете да кажете да чете нису под Вама, је ли тако?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Госпођо председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је по Вама, ево имате док је ту вештак, да ли је у праву човек када каже да су те сеоске чете, без обзира да ли су у оквиру батаљона или не, или није, да су под Вама или не, ево реците?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Госпођо председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите примедбу па да видимо да ли ће променити стручно лице.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Оно што генералу није речено.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Овим папиром је јасно назначено да се то све односи од 01. јуна до 30. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он је рекао за цео јуни и до 16. јуна и од 16. јуна.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дакле, то је период када је преузета формирана бригада, када нема ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашој одбрани?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па по мојој одбрани или по Вашим оптужбама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису моје оптужбе.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А било би ред да ме суд не оптужује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нису моје оптужбе, дужни смо да утврдимо да ли је оно што тужилац тврди тачно, нећемо сад да расправљамо. Значи, он је рекао да су сеоске чете у саставу команде којом Ви руководите, било звала се ТО, било ВТК, реците му на основу чега тврдите да то није тачно? Ето.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, извините, он је рекао за употребу тих чета у неким задацима је Обреновић предузимао, нисте му дозволили да се до краја изјасни, нека објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О јуну причамо, о јуну.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Говоримо о мају. У јуну од мене Обреновић није могао преузети јер нисам био у јуну у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто Ваша одбрана наравно и то сад не можемо ми сад вештаку да предочавамо исказе неких сведока који тврде да сте били, који су Вас препознавали, па Ви кажете нисте Ви. Нећемо сада да ценимо овде доказе наглас. Шта сад треба да дамо вештаку исказе других сведока и Вашу одбрану, па да он цени, да он пише пресуду, немојте то да радимо.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па морам да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо тако.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Господине генерале, сагласно наредби из корпуса преузимањем и потписом о преузимању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не разумем питање којој наредби и ком преузимању?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисам још ни дао питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците конкретно коју наредбу помињете, да је нађемо да видимо о чему причате.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сагласно наредби корпуса о трансформацији у зворничку бригаду и постављењу Благојевића за команданта бригаде.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Што је други акт.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је један акт.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па не бих рекао, постоји један акт који је изван организацијског плана који се односи на формирање бригаде и постоји други акт којим се за команданта те бригаде одређује господин Благојевић.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да, јесте. Ја Вас питам у том случају да ли Благојевић формира свој штаб и предузима две радње. Прво преформирање војне структуре, у војничком смислу, у смислу потребном за одбрану територије и чување људства и с друге стране домобилизацију која му је потребна да би извршио задатке.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Што се тиче Вашег питања, дакле он ради на два колосека, условно да кажем, значи на два сектора, ради на сектору људске формације и на сектору материјалне формације, то је ово што питате, значи он је дужан на основу наредбе коју је добио да устроји јединицу, људску формацију, значи састав и што подразумева и састав команде уколико има довољно старешина, уколико их нема да тражи од претпостављене команде да му још пошаљу додатни број старешина, ако их има онда ће од њих створити и од постојећег стања војничког састава, војничке масе коју је затекао ту у било којој форми, да ли су у одељењима, водовима, четама, није битно, батаљонима и да формира људску формацију. Паралелно са тим он формира и материјалну формацију, дакле, наоружање и опрему сагласно ономе што му је у мобилизацијском плану уређено за бригаду јер и сами знате, значи видело се да је бригада тројног састава, три батаљона, да је артиљеријски дивизион у питању, да је позадински елементи, дакле да је команда, дакле сви они битни елементи бригаде пешадијске, лаке, «Р» класификације. Значи, дужан је све то да ради на та два колосека.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Он то ради са својим штабом.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Он то ради са својим штабом и са претпостављеном командом, стално је у комуникацији са њом и обавештава је шта је затекао, чиме располаже, а шта му је још потребно да би домобилисао. Ако нема довољно људства, значи он врши ово што Ви кажете домобилизацију, то је тачно и из резервног састава или из неких других јединица, конкретно рецимо из јединица које су биле под Вашом командом на територији оне јединице да из њих извлачи људство и да формира своју бригаду.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Које су биле до мог разрешења под мојом командом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, кад је то било?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је 30.-ог смо ја и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, вештак тврди да сте све време у јуну били и до 16.-ог и после 16.-ог командант сеоских чета, јер Ви тврдите да то није тачно.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја тврдим да то није тачно нити је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тако тврди, имамо сада.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ја сам из списка видео и потпуно ми је јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не можете, он је то тврдио, јуче смо то чули.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Нису апсорбоване све расположиве снаге за потребе бригаде, дакле, било је ту вишка. Тај вишак је морао бити под командом штаба који је до тада функционисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он каже није, не можемо ми сад пет дана да седимо да би утврдили да се нађете на средини. Како?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Под командом некаквог штаба је од 16.-ог у јуну месецу формиране страже за обезбеђење посебних објеката, то су углавном старији људи.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Са формирањем територијалне команде.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ево молим Вас, кажите Ви овом суду где је постојао у Републици Српској и Босни комплетно војни одсек? Ко га је именовао и од кад је постојао?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Војни одсеци су формирани при, како бих Вам рекао, реакција на оно што је у мобилизацији се уочило као проблем. До тада Ви знате да је Секретаријат за народну одбрану се бавио питањима мобилизације.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ко је у Босни вршио мобилизацију?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Секретаријат за народну одбрану.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Што значи да војни одсеци нису постојали.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Када се показало да војни одсеци не постоје, односно да нису развијени, да не функционишу, онда се прибегло овом решењу о формирању војно територијалних команди и вама је зато формирана војно територијална команда на чијем челу сте Ви постављени, али до формирања војно територијалног органа унутар кога је и мобилизација, као питање са којим се бавите. Ви сте имали јединице које су остале као рестло из, тако да се изразим, онога што је остало од формације која је била неопходна за бригаду.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли сте се Ви сусрели са таквом документацијом те садржине или то теоришете из уредби и прописа о војним одселима у Србији?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, него сам видео неколико ових, неколико докумената са потписом и печатом штаба ТО, то је оно што ме иницира да говорим овако. Значи, да је он био још увек жив, још увек је функционисао.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: После 16.-ог?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па сад не могу да се изјасним баш да ли је.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја бих молио председницу за две ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да се захтева и пронађе да ли је законским актом или уредбом у Србији уређено да се формирају војни одсеци, да се то суду достави и да ми се омогући да га прочитам.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Одмах ћу Вам рећи, није законским путем, дакле, путем закона, класичног закона, рецимо Закона о одбрани, Закона о војсци, то није било уређено, него је било уређено подзаконским актима Министарства одбране, односно Треће управе Генералштаба која се бавила организацијом. Иза тога када је донешен нови Закон о одбрани и Закон о војсци, тада је ушло у савезну републику, тада је ушла и та ставка и добила законски основ.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: И друго да се исто то потражи да ли је постојала у Републици Српској и уопште у Босни, да ли је то постојало?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То бих морао да испитам, не могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ако суд буде одлучио.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Председнице, што је битно ту ко именује састав војног одсека и ко му одређује задатке. Знамо да подзаконски акт једно регулише, а друго се регулише у пракси.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То би требао да регулише штаб војске Републике Српске, дакле, највиша командна структура војске Републике Српске, то је логика ствари, јер је тако то чинила и у нашој, да кажем, на нашем простору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Поповићу, ја Вам пружим прст, а Ви узмете шаку.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па морам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сам Вас позвала док ја сад испитујем стручно лице да кажете уколико желите да ли сте имали контакт са регионалним штабом. Ви сте ту кренули у неке друге разне приче војни одсек итд., не знам да ли је војни одсек имао команду над јединицама које су овде вршиле ратне злочине, па то треба да утврђујемо. Ја сам само хтела ту да кад сте већ изашли, Ви сте сада управо рекли оно што је јуче вештак негирао да је Андрић могао Вама да командује, Ви сте рекли «имали смо са њим сарадњу и савете, контакте и савете».

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па и он Вам је сам рекао да је два пута био у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, вештак каже да он није могао. Да, он је рекао, него ја сад за стручно лице говорим.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је тако, дакле, Андрић није могао да командује штабом ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите није могао по закону?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: По закону, односно по тадашњем, да кажем фактички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имамо наредбу шта то значи, да је урадио нешто што?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ту наредбу можемо тумачити на два начина. Дакле, он је могао да игнорише ту наредбу ако је знао да овај нема

ингеренције над њим и да му каже ово што си ми послао, ово си послао на погрешну адресу а могао је да то изврши рачунајући да ето треба да допринесе у смислу те неке сарадње итд., то је све фактичко питање, али ја говорим само о официјалној ствари. Дакле, он, командант Биначке бригаде није имао наредбодавну функцију документа над штабом ТО, а штаб ТО је имао наредбодавну функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде на страни 36 каже општински штабови територијалне одбране, па између осталог каже организују и спроводе обавештајно извиђачку службу на територији општине и обавештајно обезбеђење. Које то јединице којима руководи општински штаб би биле?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То би био неки извиђачки вод госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извиђачки?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Извиђачки вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који би то радио?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: На чијем челу је у техничком смислу оно лице с којим смо завршили јучерашњу дискусију, а то је обавештајни официр. Ако у штабу немате могућности персоналних да имате посебно лице обавештајног официра који ће покривати, дакле ту функцију, прикупљање података и упућивања тих извиђачких делова на терен ради прикупљања података, онда је могуће да једна особа из штаба врши и ту функцију. Најчешће је то чинила ова безбедносна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Безбедносна служба.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако да је обично тај орган безбедности, дакле, покривао и унутрашњу своју, значи обавештајну и контраобавештајну делатност и делатност према непријатељу, ако значи нема посебног лица за тај посао. И нешто слично се догађа као и са војном полицијом, дакле, тај обавештајни официр је у стручном смислу одговоран за употребу тих извиђачких делова. Непосредна команда над њима је наравно у рукама команданта опште војног коме припадају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само још нешто. Да ли сте наишли, ево овде на страни 47, каже: «ратни дневник се води по данима», претпостављам да би ратни дневник требао да води командант?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Води га оператива, командант га само констатује, само наређује, молим вас устројите документацију и ратну документацију међу којима је и ратни дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко потписује, ко одговара?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Оперативац, он је главни и он је најодговорнији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли наишли на неки?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно командант је тај који је, све је под његовим патронатом, али оперативац је техничко лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте наишли у предмету на неки траг да је постојао ратни дневник команданта штаба територијалне одбране?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је ратни дневник штаба ТО. Нисам нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Да ли имате потребу?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је грешка, то је недостатак морам одмах да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да питамо можда има па Вам није дао господин Поповић? Господине Поповићу, да ли имате потребу да нешто искоментаришете, интервенишете?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јер је врло важно документ у списку. То би било много значајно када би се нашао.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То би требао да води Секанић Александар, да ли је водио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али чујете наставак шта каже?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви то питали да ли је водио?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: А овај би технички то водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали Секанића да ли је водио?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: И врло би важан био тај документ јер је све релевантне чињенице које су, што каже пред судом и пред народом и пред богом и пред било киме, доказују се најпре из ратног дневника као основног документа из борбене документације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли водио Секанић или није господине Поповићу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да јесте, али не могу да тврдим госпођо председнице, не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е ово ме интересује. Командно место, командно место штаба ТО, каже по правилу и у близини размештаја руководећих органа ДПЗ.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јесте. Командно место, госпођо судија, је Вам је само једна просторија где се распоређује команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где седи команда?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јесте и то командно место може бити основно командно место где су постављени сви елементи тог, може бити истурено командно место и кажем, тзв. ИКМ, негде ближе непријатељу, може бити резервно, дакле да имате могућности и потребу кад се повлачите да знате тачно где ћете повлачити команду и има још једна у тој нукломентатури, тзв. позадинско командно место. Ту се размештају позадински елементи, заправо управне структуре позадинског логистичке структуре, значи од помоћника за позадину преко начелника служби ради и ту се развијају позадински елементи. Значи, командно место је дакле један

простор. На том основном командном месту имате условно да кажемо две некакве раздвојене целине, у ствари оне су јединствене али то је значи служба дежурства, оперативни штаб, оперативно место заправо где се воде између осталог и ова документа о којима смо претходно говорили имате места где се распоређују подршка везе и разни други извиђачки делови, разни други, да кажемо учесници, односно саставни делови команде. А командант је у принципу ту у близини, значи тог оперативног места, оперативне сале, тако се она зове, тако се зове оперативна сала на том командном месту. То је суштински најважније место унутар командног места. Ту се води радна карта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нужно да командно место штаба територијалне одбране буде исто као и командно место команданата јединица?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, командно место команданата јединице је сасвим на другом месту, на другој страни. Командно место штаба је, то значи да сваки командант има своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда је командант штаба самим тим што није тамо где су команданти јединица да онда он нема?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, не, по правилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командујућу функцију у односу на њих или не?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: По Упутству о раду команди и штабова, дакле, сваки командант развија своје командно место и командир чете развија своје командно место и командир вода, с тим што је разлика само у томе колики је број људи ту присутан. Командно место штаба ТО је на једном месту, командно место команданата или командира чете или команданата батаљона је на сасвим другом месту удаљено наравно али се зато успоставља веза, радио веза, жична веза, курирска веза и успостаља комуникацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Догађа се у ратним условима обично да на истуреном командном месту, дакле на ИКМ-у, једном значи, једном од варијанти командног места буде командант, његов обавештајац и тако неко ко је ту њему најближи, а овамо у оперативној сали су углавном остатак – оперативац, начелник штаба је ту који координира тај посао и остали, начелници родова и остали учесници из команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На страници 83 – «Органи безбедности ТО организују и спроводе контраобавештајно обезбеђење штабова».

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Учествују у организовању самозаштите, мера безбедности, заштите тајности и ратних припрема, у сарадњи са надлежним органима Службе државне безбедности и органима безбедности ЈНА».

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је, што је сасвим логична ствар, јер, значи органи безбедности су најодговорнији, дакле, задужени су за оно што се догађа у неком обавештајном смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то онај помоћник за безбедност у штабу?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је, значи начелних безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он је дужан да са државном безбедношћу сарађује?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Да сарађује са њом јесте, зато што се ради о територији, о информацијама које може добити са те територије и видите да сарађује, односно функционише и са елементима безбедносним војске, односно његове више команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ове неке јединице за диверзантска дејства на страни 91 Упутства, каже «По потреби могу бити и посебно припремљене јединице ТО као и становништво». Да ли се ту по правилу укључују, да кажемо, неки локални становници или који имају нека специјална знања за та диверзантска дејства или се ту по правилу узимају можда неки људи који имају нека већа знања из те области, како је то у пракси?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: У територијалној одбрани, управо због тих потреба, значи диверзантског деловања формирају се и диверзантске јединице. Нису биле неопходне у свакој општини, у свакој регији. У републикама их је наравно било, али су у принципу то најспремније и најспособније снаге са те територије из територијалне одбране. Углавном то су специјалци који су способни да руководе, односно да користе добро експлозивна средства, оружје, наоружање, опрему, борилачке вештине и све оно остало зато што су диверзанти људи који се убацују у структуре, у групацију непријатеља и делују из позадине, тако да је врло важно да буду и физички и психички припремљени и спремни и добро обучени и оспособљени, али није било неопходно да сваки штаб, општински штаб има такву јединицу. То је била ствар процене претходне, односно тадашње процене. Може штаб да у току ратних дејстава констатује да му је потребна таква јединица, врло брзо ће је формирати и одмах после краће обуке употребљавати такву врсту јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На страни 148 говори се о обезбеђењу борбених дејстава ТО, па у глави обавештајно обезбеђење говори се о неким критеријумима на којима се заснива то обезбеђење као што су познавање, непрекидно праћење у мирнодопском периоду, оружаних снага, потенцијалних агресора, онда о томе да старешине штабова команди јединица и установа су одговорни за обавештајно обезбеђење штабова команди јединица и установа којима командује и дужни су да познају начела обавештајног обезбеђења, облике и начине рада обавештајних и извиђачких органа и њихове могућности.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали у пракси да тако старешина штаба ТО нема никаква та знања из тих области?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па није уобичајено да се те старешине, не, није уобичајено да стекнете старешину у штабу ТО а да о томе није довољно, бар елементарно упознат. Знате зашто? Зато што је прва прича, први разговор, прва едукација, први час, да тако кажем, у припреми било ког штаба или овога личности из штаба, углавном почиње са тиме да очекујемо агресора са тог и тог правца, вероватне величине или јачине такве и такве. Значи, прво што се говори у пре почетка борбених дејстава у тој процени, условно да кажем, говори се о непријатељу и просто је немогуће да имате аналфabetу такве врсте у том штабу јер није могуће. Елементарне ствари он мора да зна и сигурно је у току мирнодопског периода о томе довољно знао. Друго је питање колико је он способан да касније, у току динамике дејстава користи информације, да упућује те извиђачке снаге, то је сад ствар његове вештине и његове способности, али не може да се каже да било који обавештајни официр или представник команде оличен рецимо начелнику штаба у команданту, да нема знање из те области, то је немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру те делатности прикупљања обавештајних података, да ли је ту она радња испитивања заробљених?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јесте, то је један, зато што су заробљеници један од извора података као што су то средства која се нађу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А радња претреса терена, чишћење терена?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Претреса терена такође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то исто усмерено на откривање?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јесте, све је усмерено на добијање све већег броја података.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испитивање везано за присуство оружја у кућама?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на страни 161 говори се о спречавању нереда, насиља, пљачке итд., која би то јединица, преко које би јединица то се спроводило?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То би могло, мислите то спровођење, дакле, оно је могуће пре свега војном полицијом, значи војну полицију треба користити за то, затим је могуће сасвим реално употребити и главне снаге са којима располажете, али првенствено војну полицију, јер су они и задужени по природи ствари за такву ствар. Ако имате добру сарадњу и могућност да користите цивилну и то ћете учинити, али то је наравно сарадња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овде на страни 205 и 206 везано за интендантско обезбеђење, значи исхрана, смештај и то све, да штабови територијалне одбране по правилу немају своје јединице интендантске?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Да немају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па по правилу немају, знате зашто, зато што се оне ослањају на изворе са територије и онда није потребно да има посебне, рецимо добро је имати своје казане, имати своје мешине за воду, имати своје капацитете, јер сте онда самостални у сваком погледу, али пошто су територијалне јединице распоређене биле по територији, углавном су се и ослањале на месне изворе, првенствено на месне изворе снабдевања. То је због тога, на кухиње некакве јесте, зато се рецимо кувало у «Стандарду», не знам где беше нека кухиња се формирала тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Стандард» је било место где је била касарна.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Да, али још негде сам видео у документацији да коришћене су услуге кухиње, дакле, то је разлог због чега територијалне јединице немају довољан број, али је пожељно да имају и интендантске елементе самосталне. Ако их немају, ослањају се значи на територију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како можете да нам објасните, ево ја ћу Вам сада неке чињенице које сигурно нису спорне, значи седе заробљеници, ти цивили који су скупљени из својих места почетком јуна у Техничко-школском центру и ту долази храна, по неким сведоцима, из касарне у «Стандарду» где се та храна припрема у некој великој кухињи, претходни заробљеници добијају чак и храну из хотела «Дрина» у граду?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па то је то о чему говоримо. Значи, команда под чијим је, да кажемо, под чијим је патронатом, условно да кажемо, је ли тај контингент заробљених она мора нешто да уради и на обезбеђењу интендантском, значи на обезбеђењу исхране, хране, је ли тако и зато она видите користи капацитете формацијске, дакле, то је кухиња из касарне и користи капацитете са територије, то је она кухиња из тог другог хотела рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али хотел није војна установа?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Хотел није војна установа, он је цивилна установа, али за потребе његове упутиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко може да нареди директору хотела да спрема храну за неке затворенике?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Може да нареди командант штаба ТО, он има то овлашћење зато што је све под његовом ингеренцијом на тој територији и сви материјални капацитети су под његовом, све се ставља у његову функцију. Он то може да нареди али најчешће он то чини у сарадњи, у комуникацији са општинском структуром, општинским органима, па каже за потребе тога и тога ми је важно и потребно да имам дневно 150 или 200 или 300 или већ зависи колико obroka, дајте да видимо шта се ту може урадити. Општинске структуре су дужне да у непосредној сарадњи са њим траже капацитет да га обезбеде и да онда после тога читава ствар функционише. Ако би дошло до неког прекида између њих, онда команданта има наредбодавну функцију да нареди и да каже на том и том месту ћете

формирати, дакле, овај хотел ће од данас или од сутра бити кухиња за потребе исхране тих и тих итд. и онда они морају то да ураде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да ми прокоментаришете овај преглед, каже овако: «Предузеће Енергоинвест, Енергопетрол, д.д. Живинице, купцу ТО Зворник 21. јуна», па онда возила, регистрација па каже Нишки, па Керкез Драган, то су припадници, Керкез Драган је припадник неке јединице, «Игор Марковић», па онда «за Жућу», па «за Пиварског», па «Бијели орлови», па опет «за Жућу» Синиша Филиповић, то је осуђено лице у претходном предмету, каже купцу ТО фактуришу испоруку горива 21. јуна када је према писменој документацији већ пет дана формирана она ВТК.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Војно техничка команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У периоду од 21 дан након доношења одлуке да штаб ТО треба да се преименује.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Али је могуће да је наруџбеница за то, је ли то у питању гориво или шта је у питању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Издато гориво.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Гориво, ето значи могуће је, то гориво је наручио штаб ТО за своје потребе раније и могуће је да тада констатација да је то упућено и да је то извршено после овога али је битно да је наређено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гориво издато 21. јуна?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тад је издато, дабоме, али је оно, најмање је могло тог датума и да се тражи, али у принципу оно се тражи раније, јер треба да се пошаље фактура, дакле, то је преглед само да је то реализовано тога дана, а и уговорено је сигурно пре јер најмање у најмању руку тог дана је и уговорено, у најмању руку, али то обично се ради о позадинској ствари па ће командант рећи свом позадинцу слушај, односно позадинац ће прво команданта упознати и рећи имамо проблем такав и такав, немамо довољно горива, шта да чинимо, командант ће му рећи е сада ћемо то обезбедити, пронађи изворе, извести ме о томе, па помоћник за позадину проналази изворе, извештава команданта, командант је сагласан са тим, урадите потребну документацију да бисмо набавили гориво. То командант потписује или позадинац ако је њега овластио, иде према тој тамо структури која ће извршити услугу и ево све се после тога констатује са овим списом да је то и реализовано. Дакле, читав један процес, није једноставно само, не може се то у врло кратком временском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Вас и питамо. Ја ако сам Вам предочила, Ви ме исправите, јуче, имам овде један списак за исплату припадницима ТО, је ли то она књига коју сте исто писмено прегледали?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Видео сам је, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево на том списку, списак за исплату припадницима ТО, Српске општине Зворник за мај до 31. маја, каже ево га Матић Владо који је био командир чете војне полиције, па онда каже један

Максимовић Миле који је сведочио, да је био припадник ТО, па каже Готовић Драган, па каже Благојевић Видоје, командант бригаде води се као припадник ТО до 31. маја а доле потпис господина Поповића, ово је његово име друго.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је нека преварна радња, морам рећи тако, дакле тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потписао господин Марко Павловић.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тај Видоје њему није припадала надокнада са те стране, знате, према томе он ако је, он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Водио се као припадник ТО?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па није се могао водити јер он је послат из команде корпуса и он је сва питања регулисао, односно њему је команда корпуса регулисала сва питања па и финансијска питања. То што је се ту, опростите на изразу, накачио, условно да кажем на финансијско оптерећење, то је само једна злоупотреба тог Видоја или ако му је у корпусу речено знате шта због тога што нема могућности да дођете до нас да вам допремимо новац итд., уредили смо, команда корпуса је уредила са командантом штаба ТО да будете исплаћени на његовој територији, само је тако могло и то је исправан пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда се он ту води, је ли као?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: И онда би то био исправан пут, ето и онда би се он ту водио, иначе овако то је дивље и недозвољена радња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А господине Поповићу, да ли је био Обреновић Драган припадник ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто онда има овде пуно доказа писмених и са Вашим потписом исплату одобравате, што то радите?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па због тога што јединица којом је он командовао није примала плату, није било средстава, па су онда, а ја бих Вас молио кад смо већ ту, господин Видоје Благојевић од ког датума се води да је добио плату?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 31. маја.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: До 31. маја, а можете ли ми казати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ТО од 20. маја.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Од 20. маја? Ово Вас питам конкретно имате у изјавама командира војне полиције и још неких сведока да је господин Благојевић 20. маја био у команди у «Стандарду», тада је још био одред. Дакле, да господин Благојевић није дошао ни 28.-ог, ни 29.-ог. Ја Вам то указујем, Матић је то највише објашњавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и Дом културе Челопек шта, Економија, Благојевић Видоје, то Вас питам, то ми је битно, вежите ми њега из изјава сведока са тим стварима, значи говоримо о оптужници, не говоримо, то Вас питам?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па Дом културе Челопек је чувала полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам Вас за Благојевић Видоја, има ли он везе са Домом културе Челопек?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да нема, него је он у том периоду припремао себи штаб и батаљоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он командовао сеоским четама супротно од исказа стручног лица?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја опет јасно и гласно кажем, он је у тих 10 дана припремио организационо да 01.-ог преузме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је командовао питам Вас, сведок каже да није, а Ви шта кажете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па командовао је вероватно штабом који је формирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је? Ма сеоским четама Вас питам, јер сеоске чете су тамо биле на оним местима која нас занимају, конкретно ми реците да ли имате Ви сазнања?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Оне су још увек биле повезане за одред који је функционисао у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли смо јуче причали о овом ратном штабу и ратном секретаријату, овим органима које привремена влада формира? Интересује ме те одлуке и тај састав тих органа да ми то прокоментаришете?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па то је била структура најнеопходнијих, да кажемо, ресорних органа у општини, знате. Значи, ја сам то и у тексту навео да је користећи та искуства из тзв. комитета за опште народну одбрану овако учињено, једноставно, значи привремена влада је прибегла том решењу, значи формирала је ратни штаб јер је то било и омогућено одлуком виших нивоа у Републици Српској и практично су ту били концентрисани само они најважнији носиоци одређених ресора. На пример, не знам, секретар унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево 20. маја, значи баш тада када одлази ЈНА, ратни штаб привремене владе чине председник привремене владе, Марко Павловић, односно Бранко Поповић.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Добро, командант штаба дабоме, тачно, сасвим у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Драган Обреновић, о коме све време причамо.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Онда је он коптиран ту, он није био по функцији потребан, он је коптиран као такав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник полиције?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: У реду, то је институционално решење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И секретар.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Општинског, за народну одбрану, секретар секретаријата, сасвим у реду. Дакле, од свих њих, свих тих које сте

поменули госпођо судија, значи само је тај Обреновић једноставно тело, условно да кажем и он је ту могао бити коптиран из одређених разлога ако су они проценили ситуацију да је он довео неку групацију војничку под чијом је, ако је под његовом командом, или је такав способан официр који ће њима то помоћи, они су га могли коптирати али нису били дужни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мени је битно оно што имена која се везују за ове конкретне објекте, у којима су држали заробљене људе.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Све ове личности друге које сте побројали сасвим је у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја молим да се генералу да на увид та одлука и да се прочита члан 5 и да онда објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, говоримо о чланству, шта да објасни?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Молим Вас да прочита ту одлуку комплетну и да прочита члан 5 и да објасни које су ингеренције тих органа, да ли има. Извињавам се ја сам изгубио, пошто у оптужници стоји председник ратног штаба, секретаријата итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам рекла председник. Не, председник ратног штаба, рекла сам ратни штаб чине председник владе, господин Поповић.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Али у оптужници стоји да сам ја председник и ратног штаба и ратног секретаријата итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где пише?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: У оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оптужници?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Па Вас молим да господин генерал прочита које су ингеренције. Господине генерале, да Вам објасним, могу ли госпођо председнице објаснити човеку због чега је настала ова одлука?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Пошто је много материјала стизало, много захтева и од грађана и од војске и од полиције и тако даље и тако даље, па смо морали сваки дан заседати, па да не би сваки дан заседали и решавали једну по једну, ми смо формирали два помоћна органа, рецимо овај први, погрешно је назван ратни, али није битно ратни штаб, дали су некакав задатак да он све захтеве који дођу од војске, од полиције, од породица погинулих бораца, од не знам хране, лекова итд., да он каже ово се може набавити, ово се не може, ово уништит итд., да предложи Влади ово решите, ово одбијте. Исто тако овај други ратни секретаријат то су функционери општинских секретаријата и све што стиже, сви захтеви који стижу у општину састављају се са њима заједно и кажу секретаријат за привреду добио ово, секретаријат за урбанизам добио ово итд., е да видимо шта ћемо предложити влади шта да усвоји а шта да одбије и они су значи само прегледали материјал и предложили бази шта треба усвојити а шта треба одбити и лепо су ови рекли у члану 5, молим Вас то је тај члан, дакле ниједан од ових овде нема није члан, није председник

нигде не пише и не може ништа потписати и не може ништа одлучити јер каже у члану 5, ево то је тај члан 5.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Они су вероватно комисијско тело које је вама служило за.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Помоћно тело које је да припреми владу да лакше функционише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо у Вашој одбрани чули.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Господин генерал то каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И свашта још других доказа, нећемо сад.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Госпођо судија, потпуно је јасан члан 5, значи регулише њихов поступак, они су у обавези да свакодневно разматрају питања из своје надлежности, дакле, из ових извештаја и предлажу привременој влади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да тумачи нешто, шта?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: И предлажу привременој влади доношење одлуке о тим питањима, према томе то је у складу с овим што сте Ви сада говорили.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Моја питања су, да ли су ти органи могли доносити одлуке?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: На основу овога нису могли доносити одлуке.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можете да кажете да ли су доносили одлуке?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Е, то је друго питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли то да кажете?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не могу док не видим, не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су одлуке и усмене или писмене или само писмене?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, нису само писмене, оне су и усмене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А господине Грујићу, зашто је овај Драган Обреновић и Милош Пантелић и Марко Павловић члан ратног штаба, Ви сте овде први?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Госпођо председнице, зато што Драган Обреновић је остао без своје матичне команде, остао је ту сам, није имао позадинску базу и он се наслањао са храном и са лековима и са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, зашто је члан ратног штаба? Има вероватно још много њих који немају лекове и храну?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Зато што се његова јединица појављивала са захтевима према општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли отишао тај Драган Обреновић у Вршац?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Молим? Он је одлазио и враћао се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је отишао?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не знам рећи, не могу ја памтити то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте овде исказе сведока многих да је он отишао у Вршац и да се вратио тек крајем јуна?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Одлазио и враћао се, не знам да ли је тада икако био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро, седите. Јесте ли прегледали и ове овде доказе, ево на пример Општински штаб Територијалне одбране Зворник, број заведено 10. јуна 1992. године, командант штаба ТО Марко Павловић, Зворник, а имамо одлуку да се штабови преименују и одбрану оптуженог Поповића да он више не постоји од 01. јуна, било као.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То се само може тумачити значи тиме да је општински штаб остао да функционише мимо тога, он је то фактички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је писмени траг.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је писмени траг о његовом фактичком постојању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте читали ови књигу, хашке документације коју смо на предлог одбране још одавно доставили, па између осталог имамо ту многе доказе, односно многе извештаје команданата бригада да штаб ТО и даље делује, онда разне записе везане за исељавање неких муслиманских села где се позива оптужени Поповић итд?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па јесте, вероватно да су силе прилика на терену је захтевала да он и даље функционише без обзира на то, јер је бригада била у свом конституисању текла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али рекли сте нема надређености између команданта бригада, овде и оптужени каже?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Нема надређености.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, њему бригада не наређује?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Њему бригада, бригада наређује свим оним елементима које је он дао за бригаду из штаба ако их је дао, а јесте дао, све те чете које су потпале под формацијом, значи бригаде, то више није под његовом ингеренцијом него под његовом ингеренцијом је само остатак, само рестл од онога масе оружане силе коју је он имао на својој територији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ћемо с овим што каже ТО делује, ко је онда ту, ако је ВТК сеоске чете, шта је онда ТО?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Командна структура тих заосталих елемената на територији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли онда и ТО има јединице или само ВТК?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Има јединице, има јединице ове које су се затекле, које су остале по селима а које нису ушле у састав формације бригаде, неко је њима морао да командује и да руководи. То је чинио ВТК (војно територијална команда) од њеног формирања а до њеног формирања то је могао чинити само штаб, нико други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Да ТО, нико други, чак ни командант бригаде то није могао, није имао овлашћења за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није имао?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Није, зато што је он имао своју формацију, тачно људску формацију која му је приказана, која бригада се састоји из три батаљона, а та три батаљона ће формирати од чете те, те, и те и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли на то командовање утиче нешто и ова функција официра за везу коју истовремено обједињује?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: На командовање непосредно не утиче, не, она само утиче на међусобну комуникацију са вишом претпостављеном командом и са другим структурама према којима је упућена и она је само у функцији стварања услова различите врсте за функционисање војних снага, то иначе на командни систем није могла да утиче. Могла је у неком смислу да ако се они знају па да један другог саветују итд., али нису били у обавези јер официр за везу није члан команде бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим с обзиром да се то везује за корпус?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: За корпус нема, у реду, он је официр за везу, он је био за везу са корпусом, значи он је тај који ће са корпусом успоставити контакт и комуникације за потребе бригаде и свих других.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не, не можете тако не, тражите реч па реците имам примедбу, питање.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим Вас прочитајте шта је наредба корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците шта?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па наредба корпуса, ја немам никакве везе са бригадом, ја сам веза корпуса са снагама, са оружаним снагама Србије.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Он га је само ограничио значи у том, а ја говорим генерално господине Поповићу, шта је надлежност официра за везу, али је могуће и видим то је тачно што говорите, значи да је Вама био команда корпуса, односно наредбом о Вашем постављењу је била омеђена Ваша делатност а Ваша делатност се састојала у комуникацији са СРЈ, са Савезном Републиком Југославијом, што је сасвим у реду, то је сасвим у реду, али ја хоћу да кажем да начелно сваки официр за везу кога упућује команда он је за потребе те јединице која га је упутила, јер не би имало логике, не би имало смисла, зашто да иде тамо негде ако не остварује за потребе те јединице која га је послала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро сада ми имамо то исељавање Козлука, на пример 26. јуна, господин Поповић каже да нема никакве везе са бригадом, да му нико није надређен, ту се налазе и сеоске чете територијалне одбране, имамо неке доказе везано за активности у штабу територијалне одбране

превод итд., сад ту се појављује и војна полиција, појављује се и цивилна полиција.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Дакле, ангажман свих могућих структура на територији које су нешто значиле, које су имале неку оружану силу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко обједињава све те структуре по правилу и да ли можете да кажете у конкретном случају да ли уопште можете да се изјасните?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Могу да се изјасним овако. Значи, по формирању бригаде свим тим снагама треба да их обједињује и да руководи командант зворничке бригаде, осим онога дела који није потпао под његов, значи оне рестлове о којима говорима, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ако утврдимо, ако, да има тих рестлова којим не командује бригада ко онда то све обједињује?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То би обједињавао, значи штаб ТО до момента када су делови тог штаба који су остали, који нису у команди бригаде формирали војно територијалну команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је формирана војно територијална команда?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Она је одговорна за све рестлове, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За те рестлове?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: За те рестлове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад има и ових других?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Којих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Других, шта Вам кажем цивилна полиција, војна?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Свако функционише по своме, значи цивилна полиција има своју ресорну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свако има свој задатак?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Свако има свој задатак и има своја руководећа тела, значи цивилна полиција има свог начелника цивилне полиције, службе, значи свог секретара или већ не знам, војна полиција не може самостално, она је у саставу или бригаде или неки делови из војне полиције који су остали при овим рестловима они су исто под командом штаба, односно војно територијалног органа. Значи, нико не може бити непокривен активношћу, свако је покривен. Цивилна полиција својим руководећим структурама, војна полиција и остали састави војном командом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево чланови већа ако имају питања да Вам поставе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ево пар питања само. Пошто сте рекли да нису постојали, значи ни републички штаб ТО, ни зонски штаб на подручју Босне и Херцеговине.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Односно нису функционисали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нису функционисали, а самим тим.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Они су постојали, али нажалост нису функционисали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми онда у чијем је онда саставу територијална одбрана, под чијом командом и контролом Територијална одбрана Зворника?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Дакле, настао је један вакум, простор у систему руковођења у командовања, недостатком команде на републичком нивоу и команде на зонском нивоу. Једини који је ту могао све да координира послове до употребе јединице био је општинска структура јер смо говорили да је карактеристика територијалне одбране била и та што су поред ове вертикалне линије имали и хоризонталну везу са државним органима који су их формирали. Према томе, све друго осим употребе снага је било на леђима државне структуре општинске и она је једина могла да ту успоставља тај однос руковођења. Ограничавам се наравно врло прецизно са тим да им није могла наређивати употребу јединице. И свака управна структура, руководећа структура, па и командант штаба ТО и сваки други у логици ствари ће одмах тражити неку вишу команду, знате коме да се обрати, коме да се јави, увек тражите везу са претпостављеном командом да бисте са њом успоставили. Ако је немате на нивоу зонског штаба, немате је на нивоу републичког штаба, онда је на неком ад хок органу командном, вишег нивоа. Ако сам сазнао да ми је у Босни, у Републици Српској формиран неки штаб војске или већ шта ја знам, ја ћу сигурно одмах покушати да са њима успостављам везу јер ми је то врло важно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, да ли Вам је ова писмена документација у предмету могла да послужи да донесете закључак коме је био потчињен командант штаба Територијалне одбране Зворник?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па искрено речено не бих могао у овом строго формалном смислу како говоримо. Значи, зато што није постојао зонски штаб, зато што није постојао републички штаб, зато што није било докумената са тих нивоа према команданту територијалне одбране. Али има једна друга ствар, а то је оно што се зове доктринарно начело о употреби јединица територијалне одбране, то смо на почетку већ говорили. Значи, специфичност тога је била та што је командант јединица територијалне одбране могао функционисати и њему је закон и доктринарна документа омогућавала му је ту могућност да функционише и у условима када нема непосредну везу са вишом командом, зато се то зову тзв. директивни задаци. Он је знао дух онога шта треба да уради. На ПЗТ-у ако се нашао или у властитој позадини или на фронту, значи треба употребити територијалну одбрану максимално ангажовано, да деиструира непријатеља, да га уништава, да га онеспособљава итд., и у духу такве једне основне замисли која представља директиву, то је његова основна идеја водиља са којом се он руководи када ради у условима када нема директну команду вишег нивоа. Да је имао он је увек могао да је консултује и да тражи од ње. Пошто је није

имао њему, значи сама концепција и документа пратећа су омогућавала да ради самостално на овакав начин.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, а ови појединачни акти које Вам је председник већа предочавала где официри војске Републике Српске издају наредбе штабу Територијалне одбране, да ли то може да се извуче закључак да је он био под њиховом командом?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не може. Ја сам то рекао био што се тиче овог Бирача, али у сваком случају може да нам користи у том смислу да видимо да се, свако се труди да успостави неку комуникацију, трудили су се да успоставе некакву везу и некакав функционални однос, знате, јер ви имате командни однос, имате функционални, значи тај функционални однос се тражи. То што је командант бригаде бирачке слао команданту штаба ТО то не може да се прихвати као могућност наређивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али је тај акт, директно горе пише «наређујем», није то никакав ни допис, ни преписка, ни сарадња, него пише горе «наређујем» и то не војни задаци, не ради се о борбеним задацима?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: На то није имао право, нажалост на то није имао право, може наређивати само оне које је под његовом субординацијом, дакле, наређивање је акт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините ја морам само да, а шта ради онај који нема никаква војна знања, искуства и добије такву наредбу?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Он је у дилеми, ако је у дилеми, ако зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да поступи ако не зна да овај не може да му нареди?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Може да одбије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер он каже да је контактирао, саветовао, он може и да изврши, то је питање, он може и да изврши ако не зна да овај не може да му наређује.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Може и да изврши наравно, у том случају је у заблуди, али најчешће је, пошто зна како функционише систем руковођења, он ће рећи овај што ми ово наређује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али имамо овог који не зна, он каже да не зна, није служио војску, нема никаква знања, шта да ради човек који нема војна знања а добије наредбу од неког команданта бригаде.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: И онда ће он то функционисати тако, он ће извршити то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као да је то.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Извршиће то као да је њему наређено и он мисли да му је то сигурно тако наређено од више команде, а то што та виша команда није његова виша команда то је друго питање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је наредба председништва СФРЈ од 10.12.1991. године омогућавала да се добровољачки састави укључе, цели добровољачки састави да уђу?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Она управо и јесте један од разлога и мотива доношења тог акта председништва је било да се ти крупни састави добровољачки инкорпорирају у састав.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Цео састав, раније је могло појединачно?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: До тада је било само појединачно регулисано и са оном одлуком Савезног секретаријата такође, а са овог председништва могли сте прећутно практично су признали постојање формација добровољачких састава груписаних.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Пошто смо често у овој судници чули да ти добровољачки састави и поједини добровољци да су били мимо контроле, да нису могли да се контролишу?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је, то је био основни разлог гопођо судија, зато и јесте напор председништва.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, али ово се дешава, значи децембар 1991. године, предмет оптужбе је мај, јуни 1992. године. Која су овлашћења команданта у ситуацији да не може да контролише?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Његова су овлашћења да користи управо ову наредбу председништва 73 и да је практично примењује, што значи ако му се на терену нашла формација Пиварског тог или већ не знам ког, он ће на основу ове наредбе рећи молим вас ево је наредба председништва број 73 која тражи да бисте ушли у легално у састав та ваша јединица која је ту, морате се подредити томе, томе, што је захтевано у тој наредби. Ако то не будете урадили нити хоћу да вас видим овде нити вас примам овде, односно то и није толико битно колико је важније да и тражи помоћ да би одатле елиминисао ту групацију ако се не подреди, а видели сте да у наредби председништва, мислим да је неколико дана дато време да се морају сви подредити војним прописима и ући у састав војних јединица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми да ли сте на основу ове писмене документације могли да утврдите да је територијална одбрана Зворника имала у саставу војну полицију?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Да, да, наравно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јасно, је ли тако?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јасно потпуно да је имала у свом саставу војну полицију, а то можете унапред одмах да видите, само узмете формацију, зато сам и рекао господину да ли зна формацију напамет, ако је не зна да се добава у формацији штаба територијалне одбране на почетку још пре рата се знало колико треба да има полицију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања нема. Кажите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Господине генерале, да ли је штаб ТО у Зворнику пре рата, имао предвиђену војну полицију?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јесте у својој формацији, у људској формацији.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је у условима међуетничког сукоба кад се све пораспадало, општински штаб, ја га нисам формирао.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Општински штаб ТО у Зворнику имао војну полицију, која је то војна полиција, на основу чега Ви тврдите да је било?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Дакле, то је фактичко питање од читаве структуре људи у формацији војне полиције, која је вероватно била до нивоа чете, за Вас штаб, то је моја претпоставка и готово сигурно да је тако.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У миру?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: У миру. Вама је отишло 70-80% састава јер је друге националности, националне припадности, у том случају остало је једно мало језгро, војно-полицијско, двојице, тројице или петорице, ред и величина није ни битна, 15, 20 људи, српске националности који оличавају ту чету, ту јединицу војне полиције. Ваш је задатак био, не само задатак него и потреба је Вас да што пре попуните ту своју чету војне полиције и Ви сте претпостављам се могли ослонити на изворе са месног терена значи и добилили су ту своју чету јер Вам је она врло важна и зато ћете рећи командиру чете неког села одвојићеш ми 15 најспособнијих људи момака хитно да ми се јаве ту и ту јер морам да добилилишем чету војне полиције зато што је команданту она врло значајна, то је био исправан пут ако сте га тако.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је био исправан пут под условом да немамо ништа више, али Вас питам уколико је у то време у Зворнику функционисала 374. мотомеханизована бригада Југословенске народне армије са свим својим структурама.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Добро, па између осталих и са својом полицијом.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: И у њих се уклопила и наоружали народи из Зворника.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: И то је у реду.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли онда општински штаб ТО има војну полицију?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Општински штаб има ингеренције над ресурсом којим располаже на тој територији.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Та бригада?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте да поједноставимо. То је значи док је ЈНА и добро, оде ЈНА, има полиција, дефинитивно постоји, господин вештак

каже да је тада територијална одбрана, командант штаба командант свих војних јединица, та војна јединица која постоји ко њома тада командује у том периоду кад одлази ЈНА?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Постоји вакум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вакум?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Извлачењем војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ко командује том војном полицијом, мора неко да јој командује?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сачекајте да дођемо до војне полиције после извлачења војске Југославије. У време боравка војске Југославије на територији општине Зворник функционисала је у оквиру бригаде војна полиција која је покривала све.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Те бригаде.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Покривала све.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Чујте, али Ви сте имали и своју војну полицију?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па по формацији сте имали.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Можда смо по списку, а по формацији требао да буде и командант штаба ТО онај који је био, по формацији је требао да буде цео онај штаб па није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Поповићу, да бисмо ми правилно све доказе, ако бисмо предочавали вештаку, што ја нећу да радим, онда би сада на ову Вашу одбрану да Ви нисте имали ни јединице, што је вештак рекао да није тачно, да нисте имали ни војну полицију, требало да му предочавамо исказе Вашег секретара, исказе сведока Максимовић Милета, исказе сведока који говоре да је територијална одбрана имала тенковску чету, имала чету војне полиције и имала извиђачку чету. Према томе, нећемо сада да само парцијално Ви њему говорите одбрану да се он изјашњава, не можемо то да радимо јер ми не можемо вештаку да сад препричавамо 5 година суђења, нити има потребе.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Председнице, све сте у праву, само Вас молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, онда му морате и то предочити, значи не можемо сад њему предочавати само парцијално исказ?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ово све што сте рекли у праву сте, али Вас молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Прибавите документе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате само примедбе и питања, нећете сад доказне предлоге. Ваш бранилац је рекао да ће доставити доказне предлоге пре два месеца, то није урадио. Изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: На који начин можемо прибавити документацију коме припада војска, односно војна оружана сила смештена у «Стандард» оличена у војној пошти 7469.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Обратите се главном штабу војске Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обратила сам се и све што смо добили, добили смо. Војна пошта 7469, па откад је та војна пошта?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: 7449.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није 49. Од кад је та војна пошта?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па цело време је функционисала и њој се прикључила јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад је функционисала?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па за време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сигурно не говоримо о миру. Од ког датума?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па датум не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког месеца?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ја мислим од оног момента кад су одредили коме тај одред, батаљон припада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, конкретно реците, не разумем. Функционисала је од ког датума, од оног датума од кад је одређено да функционишу? Па ја то стварно не разумем, како вештак, можда Вас он разуме, ја Вас не разумем.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Када је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Поповићу, нећемо сада да ја и Ви ту сада причамо и ћаскамо. Ајте питање, примедбу, питали сте вештака од кога можемо да добијемо, он је рекао, ја сам рекла тражили смо све, што смо добили, добили смо. Ајмо даље питања, примедбу.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим Вас да ли је нађен иједан документ да је при штабу ТО, да ли сте га Ви сусрели да је при штабу ТО у ратним условима постојала војна полиција? Да ли сте Ви сусрели такав документ?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Има пуно извештаја о томе да је постојала војна полиција.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У штабу ТО?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: У пратећој документацији под штабом ТО.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја бих Вас молио да ми се ова документација достави. Госпођо председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви писмени докази су Вам на располагању, достављали смо више пута и копије и Ваш лап-топ. Немојте сада да тврдите да има нешто што ја имам а што Ви немате или што Вам није доступно. Молим Вас то више нећу да чујем. Изволите. Уосталом Ви сте имали већ питања, који је ово пут, који круг питања.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дозволите да питам, о мени се ради, ја сам оптужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да се ради о Вама, али морате се мало сконцентрисати. Ајде сад да видим. Сва питања сте имали до сада. Ја сад кад сам поставила питања опет имате питања. Ред је на пуномоћнике оштећених.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Тврдим да војну полицију општински штаб није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша тврдња, у реду, нећемо одбрану хиљаду пута слушати.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја бих волио да видим састав те и командире те војне полиције итд. Командир војне полиције у Зворнику је постојао само један а то је Матић и он је био у саставу одреда војске Републике Српске смештеног у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Вашој одбрани? Ајмо даље.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Према мом сазнању и његовом знању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па Ви не слушате цео претрес, Ви слушате оно шта Вама одговара. Ајмо даље, има и других сведока.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Овде је два питања битна. Председнице, то питање 16.06. издавање горива. Да ли бих могао да видим потпис са печатом Општинског штаба ТО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је достављено све господине Поповићу, сва та документација Вам је достављена, а што нисте читали.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А да ли бих могао уз посебно извињење да погледам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потпис, то је преглед фирме која фактурише купцу територијалној одбрани, није то фактура ТО. Не можемо сад оспоравати доказе пред вештаком, дајте да завршимо, имамо још једног сведока.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја не оспоравам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није сада место, то ћете радити кад буде време, објасниће Вам Ваш бранилац. Дајте да завршимо да пређемо на пуномоћникова питања.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Господине генерале, да ли сте били у позицији да прегледајући ова сва документа установите да се веома често и кроз папире и вербално незнајући какве се реорганизације у оквиру оружане силе врше, и даље употребљава израз ТО и тамо где је бригада и тамо где је одред итд?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор јер је питање нејасно. Ајмо даље.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Зашто је питање нејасно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато што је нејасно, свима је нејасно, председнику већа, члановима већа. Мени је нејасно, па не могу да дозволим да се постављају нејасна питања. Да ли је наишао, да закључује да ли ТО се често користи, како?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је сусрео документацију коју је прегледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и шта у тој документацији?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У којој је видљиво да се не уважава реорганизација војске која се зове војска, батаљон итд., него се користи даље термин ТО?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, нисам видео да се документ са којим се не уважава та потреба, али сам видео да се користи у документацији и елемент који се зове територијална одбрана. Дакле, нисам видео акт којим би се омаловажавала активност или делатност на формирању те бригаде, али сам видео документе на којима се помињу снаге територијалне одбране, то сам сигуран.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ово Вас питам што је израз ТО коришћен и у августу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, да то је сада његова одбрана да је то коришћено а у ствари лажно је коришћено, ТО не постоји. Ми имамо хиљаду сведока који говоре супротно и нећемо сада да вештак цени различите исказе, разумете.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам и ја доста сведока који кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад неко каже ТО у документу, шта сад треба вештак да каже, није то у ствари ТО јер је она требало по закону да престане да постоји? То Ви тражите?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Вама су из Пилица рекли да је управо то рађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма немојте молим Вас сад да ценимо исказе из Пилице, вештак, неће вештак да цени исказе сведока. Ви сте га питали да ли је он приметио да то што пише ТО у ствари није ТО, он је рекао није, ајмо даље.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Учинак службеника у предузећима је могао да буде далеко од реалности шта се дешавало на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас да пређемо на питања пуномоћника.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Што се тиче безбедносне обавештајне делатности рекли сте да је нормално да је ТО има код себе?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Питам Вас, с обзиром на специфичну ситуацију, управо на тој територији бораве снаге ЈНА које имају ту делатност и пошто су примарне за одбрану те територије оне тај део задатка да ли оне извршавају?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно да извршавају ту функцију обавештајно безбедносну.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Оснивањем војске Републике Српске, која је примарна за даљу одбрану, да ли она сад формира ту?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: И треће питање, у вакуму када се извлачи она трагична колона из Тузле, да ли је нормално да у околини делује војно обавештајна служба да би дочекала ту јединицу?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је сасвим нормално.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли то онда подразумева да општински штаб, обзиром на ово све што је имао, да ли подразумева да није морао посветити се овом послу посебно?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, општински штаб за своје потребе је увек требао и морао развијати свој обавештајно безбедносни сектор, да кажем своју област јер је то за његове потребе веома важно. Ниједна одлука општинског штаба у смислу доношења наредбе, наређења за употребу јединица не може да прође а да немате бар некога с ким ћете се консултовати по питању обавештајног система и увек сте веома заинтересовани и никад ниједан командант неће дозволити себи ту, тај луксуз да функцију обавештајну и безбедносну препусти некоме тамо трећем, него ће се увек трудити да има поред себе једно лице такве врсте. Најбоље је да то буде неко добро стручно лице, ако га нема да га тражи у саставу бригаде и да нареди и да каже од данашњег дана ћеш ти водити рачуна о томе. Према томе, никад се искусан командант, добар квалитетан не ослања на информације обавештајне или безбедносне и услуге неке друге команде, па ни војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да имам још неколико питања. Да ли сте у сагледавању ове проблематике и из материјала који Вам је дат, то је књига друга, страна 107., да ли сте сусрели документ о извлачењу Југословенске народне армије па је део остао који је из Босне и јавио се на располагање у војну пошту 7449 заједно са својим старешинама Васиљевићем и Галићем?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не могу да Вам сад дедицно се изјасним јер можда сам видео тај документ, ако бих узео сада поново да добро и озбиљно прегледам можда бих и нашао, не могу овако да Вам одговорим, мени то није остало у сећању у том неком смислу да могу одмах децидно да Вам кажем да видео сам, јесте то је тај документ. То не могу да Вам одговорим прецизно. Ако би ми се дало време да погледам документацију.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Друго питање. Да ли ако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте нам тај документ.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Дајте га да га видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако ми овде немамо одмах да завршимо с тим питањем.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Друга књига, страна 107.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта друга књига, немамо овде.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Која књига, назив те књиге, који је назив те књиге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате тај документ извађен?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, ја имам само написано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта тим документом потврђује?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Хоћу баш сад да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли, уколико је то баш овако било, дакле, група официра Југословенске народне армије.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Што уопште не искључује.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: По распаду свега, када је Шемсо разбио јединицу и довели су војску у касарну војске Републике Српске, да ли то подразумева да они постају саставни део војске Републике Српске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које јединице? Чекајте, чекајте. То говоримо о крају маја у време кад кажете да је Територијална одбрана ту једина војна снага, које јединице војске Републике Српске?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, не, господин оптужени, то је неки, госпођо судија, неки, колико сам ја разумео, рестл, значи остатак од ЈНА који није отишао у Савезну Републику Југославију него се нашао на територији општине Зворник конкретно у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За које сведоци тврде да су припадници Територијалне одбране.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Е сада, она по својој природи ствари још увек припада Југословенској народној армији односно војсци која је отишла у Савезну Републику Југославију формално гледано, знате. Да ли ће она прекинути континуитет то је њихова ствар са том силом, они су били дужни ако су били саставни део, конкретно, тих неколико тенкова артиљеријских оруђа које су се затекле код вас у касарни они су саставни део формације јединице која се извлачила са Угљевика или већ одакле, из Тузле итд. прелазила у Савезну Републику Југославију и она се третира као саставни елемент формације те јединице која је тамо отишла и тај њихов командир или командант, ко год да је, који је њима руководио односно командовао, је био дужан да иде са својом масом тамо где му је његова команда, дакле преко Дрине. Ако он то није урадио него је остао он је сада у једном вакум простору командном у коме ће он се одлучити коме ће припасти. Не дај Боже могао је припасти супротној страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево имамо писмени доказ да припада Територијалној одбрани Момчило Васиљевић, а имамо и исказе сведока да су они капетани у територијалној одбрани.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Е видите, логично је да се тај командир или командант те уже формације који се ту нашао тражи одмах функционалну везу са командом која командује на тој територији, а то је био Штаб ТО и да му каже, молим вас, да ли ме примате у свој састав или ћу тражити да пређем у састав бирачке бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево га командант, ево га командант, овде пише лепо «Реонски штаб».

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Реонски штаб.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Госпођо председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево да видите, «Реонски штаб, списак чланова Реонских штабова за исплату накнаде за вријеме борбених дејстава за период до 31. маја, командант ОШТ мајор Марко Павловић».

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Госпођо председнице, сви су они примали плату са једног места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за време вакума?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: На челу Васиљевића и Галића официра они се јавили у касарну, одатле добили задатке и изашли на борбене задатке.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Од кога су добили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим одбрану да не износите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Из те касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е ја ћу Вас прекинути, сад ћу Вас прекинути зато што Ви злоупотребљавате Ваше право. Значи Ви сада износите одбрану поново, имали сте право да постављате питања и све, дошао је ред на веће, сад долази ред на пуномоћнике, ако буде имало времена до краја ћемо. Само ћу Вас још нешто питати, први пут данас кажете да постоји вакум, а Ваша теза одбране је да нема никаквог вакума и да директно долази бригада, војска Републике Српске, први пут данас Ви употребљавате реч вакум, а кад су сведоци сви говорили да постоји прелазни период Ви сте говорили «не, то није тачно». Шта мислите под тим вакумом, само то да Вас питам и да пређемо на.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е сад ја питам о ком вакуму Ви говорите да сам ја рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас, сад сте рекли два пута вакум, постоји вакум, кад одлази она несрећна «Тузланска», двапут се поменули реч вакум, па Вас питам шта је вакум?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па вакум је период од изласка војске Републике, ЈНА, ЈНА до формирања бригаде, зворничке бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па о томе сви сведоци причају, Ви то негирате, данас први пут Ви то потврђујете.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: С тим напомињем што је у том простору функционисао активно батаљон војске Републике Српске и око себе окупљао територијалну одбрану да би извршавао борбене задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И под ким је тај батаљон?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Под Корпусом Источно-босанским из Бијељине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај из Бијељине руководи акцијама у Зворнику физички? Ко физички распоређује јединице?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не руководи, него руководи Обреновић и Илић, Локић извините. Они руководе као команданти у «Стандарду» те формације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам, опет Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви у том вакуму радите?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Који сам на испомоћи у правом смислу речи што је потребно оружаном сили на територији Зворника да се обезбеди од хране, муниције, да се покупе људи који су побегли, да се убеде људи који беже, на први пуцањ беже из села купе и беже напоље, а стручно особље из «Стандарда» организује одбрану територије или освајање територије и организује употребу јединица. Код њих је систем везе, код њих је систем праве одбране, код њих је санитетска служба, код њих је исхрана, код њих је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви вршите баш примопредају са Благојевићем, не Обреновић или Јокић?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не са Обреновићем, не, ни случајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојт сад, ајте молим Вас немојте више.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дозволите само још, само још једно. Ја указујем, показало се на папиру, господин Благојевић је у Зворник дошао раније, то су Вам рекли и сведоци. Господин Благојевић је, а чином примопредаје никакве дужности ја више у Зворнику нисам имао, једини командант свих оружаних снага је био господин Благојевић са својим Штабом. Ви ћете наћи ако буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прекинућу Вас сад, јер Ви пети пут одбрану износите која везе нема са оним што господин вештак говори. То сад што причате, он потпуно друго прича и сад Ви шта, поново њему износите одбрану не би ли га из петог пута убедили да оно што он прича није тачно или шта, не разумем.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, таман посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како таман посла, сад причате командант Благојевић, он прича човек није овим четама.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Од 01.06. је командант Благојевић и нико више над свим оружаним снагама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он то потпуно човек друго прича, ајте молим вас.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Није тако господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете сада, морамо да завршимо ред, па ћете. Не можете, ту је још вештак.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Извините, он је поменуо управо мене разумете и ја морам сад дати примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћете кад завршимо круг питања, не можете шест пута правити круг. Замислите да имамо петнаест окривљених онда би стално по неки окривљени устајао, неки ред постоји. Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја бих вештака замолила да нам објасни начин, односно основне елементе од којих је формирана Зворничка бригада. Да ли је Зворничка бригада формирана од јединица Територијалне одбране на територији Зворника или од војних обвезника који су били, живели на тој територији?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Потпуно је јасно, зато је господин у проблему да објасни ситуацију. Видите, Зворничка бригада је према

наређењу више претпостављене команде, дакле команде Корпуса била у обавези да се формира од састава снага које су на тој територији, дакле Штаб територијалне одбране Зворник је требао да прерасте у команду Зворничке бригаде и да са собом апсорбује, да повуче онолико снага колико је потребно до формације те бригаде. Погрешка је господина само у томе што не схвата да формација бригаде није апсорбовала комплетне снаге са тог простора, са простора општине Зворник, него највећи део снага. Рецимо, узмимо пример 90% нека буде чисто ред величина ради лакшег споразумевања, значи 90% од укупне људске масе оружаног способних и спремних који су били из саставног дела јединица Територијалне одбране на општини Зворник су ушли у састав бригаде. Оних 10%, 5%, 2% уопште није битно, или 15% или 20% они су ипак остали знате, они нису у састав бригаде, они су под још увек командом општинског штаба до момента до кад се формира војно територијална команда која сад преузима ингеренције општинског штаба у оквиру тога или је било могуће и то да је потпуном деструкцијом општинског штаба, значи потпуном елиминацијом и команданта и помоћника и начелника и других дође до једног стравичног вакум простора у коме имате ситуацију команданта бригаде и његове јединице које су значи, које је он апсорбовао, увукао значи у састав своје и имате један део територијалних снага које су под ничијом командом, то је врло опасно, можда је и то могуће да се то догоди, знате и то је било могуће, е ту би морале да реагују и општинске структуре и све оно што представља власт на територији.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па из ове конкретне ситуације из доказа у списима.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ја сам из ових доказа и из списка које сам видео, ја сам видео да је ствар функционисала на тај начин што је највећи део снага територијалне одбране прешао у састав бригаде, а преостали део је остао до формирања Војно територијалне команде као снаге, остатак снага општинског штаба ТО, а од формирања Војно територијалне команде снаге војно територијалног органа.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала. На страни 12 свог налаза сте рекли да конкретно оперативном време мобилизације, формирање команде и јединице Зворничке бригаде могло је у пракси бити и краће, па ја бих питала да ли је оно у пракси могло бити и дуже од овог неког времена?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Могло је, могло је бити и дуже јер ту проблеми су нарочито из тог разлога што ово није била, видели сте и у спису, није била практично класична мобилизација у смислу тога да имате језгро и имате резервисте које ћете позвати, него је био један акт трансформације укрупњавања снага зарад неких циљева, интереса рата, вишег нивоа и то је, тај процес је трајао мало дуже.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кад бисте Ви рекли да се то дефинитивно али дефинитивно десило по стању у списима предмета, по доказима, значи да је бригада дефинитивно формирана?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: У формалном, строго формално гледано то је онај датум 02.06. онај датум када је команда, виша команда одредила Благојевића да прими дужност односно господина да преда дужност. Зашто, зато што је то у строго формалном смислу термин када бригада мора да преузме своје борбене задатке, ако командант нови констатује да је његова јединица још увек недовољно конституисана, неуређена, несређена, нема довољно наоружања, нема довољно људства итд., он ће реаговати, ја то нисам видео у списима, дакле таквог неког акта немате према претпостављеној команди. Да сам нашао неки извештај господина Благојевића којим он информише команду Корпуса о томе да има проблема са мобилизацијом односно са организацијом и да не може да прихвати борбене задатке ја бих онда рекао она још увек није завршила, међутим ово.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А са тим не везујете ово полагање заклетве Зворничке бригаде 28.06.?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, полагање заклетве је један формални чин који сте могли после 15 дана, 20 дана после тога да урадите то, то уопште нема везе са, то је само потврда да је, формализована потврда да је тај акт учињен.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте у свом налазу на страни 37 да цивилна власт каже, «овде се не ради о наредбама које цивилна власт може да издаје војсци у ратним условима, већ је у питању сарадња штабова, јединица и установа територијалне одбране са органима општине Зворник».

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јесте.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па ја бих Вас питала да ли је могуће да Територијална одбрана или неке војне снаге на територији општине Зворник спроводе нека војна, не војна дејства, а да са тим не буде упознато општинско руководство? Односно да.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Скоро је немогуће, то је практично немогуће, фактички је немогуће, јер само присуство тих снага на тој територији и њихов начин употребе и ангажовања вас тера на то да морате да имате комуникацију и са државним структурама ту.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Значи кад се ради о овом исељавању становништва које се десило 01.06., 26.06., значи и општинске структуре су морале знати да се становништво са њихове територије дислоцира било где и куда?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Како да не, како да не, и то је војни орган био у обавези да извести општинску структуру јер се догађа нешто што се извлачи са те територије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није, оптужница се не базира, не ставља се на терет да су знали него да су заједно то одлучили. Значи није питање да ли су знали, него да ли су одлучили заједно.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Посебно што је у питању становништво и због тога је он морао да координира и активност или бар информацију неку да упути општинској структури и власти.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Сад бих у вези са тим само имамо једну, заправо једну ситуацију да је транспортно предузеће «Дринатранс» фактурисало неке услуге превоза затвореника, не знам цивилног становништва.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То сам видео.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И та фактура је насловљена на Привремену владу и Штаб територијалне одбране, па сад да ли то значи да је то предузеће поступало по налогу да је наручилац те услуге, да су наручиоци те услуге били Привремена влада и Територијална одбрана општине Зворник?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Знате шта, најпрецизније бисмо знали ко је наручилац када бисмо видели акт са којим се тражи од транспортног предузећа та услуга. Овај одговор транспортног предузећа са доставом трошковника који је насловљен на Владу и на Штаб говори или је један или други то наручио, један у сваком случају од њих, могуће да су и један и други наручили, то је такође могуће, али ја не могу да се изјасним сада да ли је само општински штаб то урадио или Влада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, суд је то утврдио, имамо сведоке који о томе исто говоре па ћемо ценити све.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли бисте могли да нам објасните поступак разрешења припадника јединице војне полиције?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Разрешења?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Разрешења, значи кад се неки припадник због недоличног понашања или не знам проблема које ствара у јединици разрешава, како се то дешава?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Како се дешава, дакле имате лице које.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите по правилу како се разрешава?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: По правилу да.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: По правилу, претпостављени тог лица констатује да то лице не одговара по неким критеријумима такве врсте и упућује предлог, разрешава њега у том смислу што упућује предлог Секретаријату где се води или војно територијалном органу пошто више нису били секретаријати, са предлогом да се брише из списка, зато што су картони тих лица у војно територијалном органу односно у Секретаријату за народну одбрану и они формално разрешавају, знате, формално га разрешавају у том смислу што ће у његов картон личних података ВЕС, војне полиције бити дозначен, односно са примедбом да се из тих и тих разлога на предлог команданта тог и тог разрешава те функције и прераспоређује рецимо у обичног пешадинца и неког позадинца и томе слично. Дакле то чини Војно територијални орган.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а да ли он оставља оне своје беле опасаче упртаче, своје оружје?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно, све мора то да остави, наравно, јер то припада формацији те јединице која има и војну полицију, према томе он када му командант саопшти да он више није његов припадник он му каже «скини опасач, предај га позадинском органу тамо, предај у магацин и можеш да идеш ту и ту», а онда писмено обавештава Војно територијални орган односно раније Секретаријат и тражи да се он из евиденције војне полиције искључи из тих, тих и тих разлога, што не мора да значи, знате, може да се догоди да неко у Војно територијалном органу процени командант и његови могу да процене, могу да неку истрагу у вези са тим али обично су они прихватили предлоге команданата.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ово питам зато што имали једно сведочење сведока који је говорио да су припадници, бивши припадници војне полиције одлазили са опасачима, са упртачима, са оружјем и тако се јављали ваљда негде некој команди, а у исто време је могуће да су и стварали ове сопствене своје јединице војне полиције.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је фактички могуће да се ради, то је акт лошег командовања, лошег утицаја командне структуре на своју борачку структуру, знате, јер бели опасачи њих нема на гомили и увек су му потребни, према томе увек ће сваки командир или командант рећи скини опасач и предај га у магацин, јер и сваки војник када одлази из јединице он се првенствено, прво се раздужује са својим средствима која је задужио...

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А шта би у тој ситуацији да су постојале такве неке самозване јединице војне полиције требало да уради команда?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Треба одмах реаговати и хапсити те људе, приморати их да врате то све што је, не могу они да се представљају лажно, то је лажно представљање и ви имате онда проблем, имате некога појединца или групу људи који нису из вашег састава а представљају се да су војни полицајци, то је вама велики проблем и одмах ћете све предузети да то елиминисете.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Сад је ли можете само мало да појасните, да нам кажете можда како је могла да се деси ова ситуација да око 700 људи буде затворено у једном објекту, да они буду чувани од стране припаданика Територијалне одбране, а да у исто време неки други припадници неке друге јединице долазе континуирано, значи из дана у дан и ту саслушавају и мислим туку, убијају те затворенике, а узгред буди речено ти стражари који су чували те затворенике кажу да су они имали обавезу само да пазе да ти затвореници не оду одатле, а не и да неко трећи не улази код њих и да их било шта малтретира? Како је могло да дође до те ситуације?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Дакле претпостављени старешина војника који су обезбеђивали, дакле стражара условно да их назовемо, он је издао задатке тим својим стражарима и они су били потпуно, јасно им је било

прецизирано шта су њихови задаци. Врло је могуће, а то је сигурно да је тај њихов претпостављени рекао њима «овде у просторије ће улазити особе те и те или особе такве и такве» то је могуће знате. Да им није дата информација да треба неко да дође да испитује те људе и шта ја знам, они би заустављали, јер по правилима стражарске службе знате на други позив кад не станете отвара се ватра, на трећи. Према томе значи сваки стражар који ради свој посао леге артис, дакле по правилима стражарске службе он ће зауставити свако непознато лице и за њега су сва та лица непозната осим ако већ има информацију да ће доћи група војних полицајаца које мора да пропусти ту и ту, и он ће то тако урадити.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли можете, јуче је бранилац овде само нешто о томе причао, да ли је одузимање новца, неког личног накита, ручних сатова, дозвољено од затворених цивила?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, то је уопште потпуно непотребно и ван неке логике, ван моралних начела и ставова војног лица, то је ван кодекса војног лица, нема потребе зашто да пљачке људе, зашто да му одузима. Треба га претрести, треба видети да ли има оружје, видети да ли има експлозив, дакле да ли има неко опасно средство, отрове неке или томе слично али да му се узима документа, узима прстење и шта ја знам то је акт недозвољен, то нема говора, то је криминална радња.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па сад у вези са овим што ми знамо и овде из писмене документације се види да је другооптужени Бранко Поповић у то време користио друго име и чин мајора, па сад он је можда и могао као нестручно лице да обавља послове команданта Штаба територијалне одбране, а да ли је он смео да користи тај чин мајора?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: У борбеним правилима, значи у борбеним правилима и упутствима и у нормативима, значи законима војске који регулишу функцију војске и организацију војске таквих правилских одредби нема, дакле не можете користити такву ствар. То је употреба конспиративнога имена нешто што је изван нормативног оквира, дакле нешто што радите мимо прописа, прописи за то не постоје.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А и чина претпостављам?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: И чин наравно, све, све, условно је то некакво лажно представљање. Могуће да из тактичких разлога ви то учините али ниједан пропис вам то не регулише, ни једно борбено упутство вам не даје податке, односно не даје инструкције и информације да то тако чините.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ти тактички разлози је ли могу да оправдају овако нешто?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тактички разлози па могу да оправдају, знате, могуће, ево из ког разлога ако команда која упућује то лице или та лица на неку територију процени да она могу бити угрожена из разлога безбедности, дакле за личну безбедност тих лица онда ће им рећи ви

се представљате због тога тако и тако да се не би знало, али мислим у суштини то је излишно, то је непотребно јер сви одмах знају ко је командант, да ли се он звао Пера Перић или се звао Марко Марковић, Јанковић сасвим је ирелевантно, одма се види да је то командант.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли нам можете рећи ко комуницира са непријатељском страном кад је у питању размена затворених лица?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Кад је у питању размена заробљеника у принципу се упућује парламентар. Дакле то је једно институционално тело *ad hoc* које се формира, командир и командант формира парламентар и то је група људи или појединаца, знате то је *ad hoc* орган. Не постоји ни једно формацијско лице или група која ће да ради тај посао. Обично се то *ad hoc* формира од рецимо органа начелника безбедности или рецимо неког командира или некога ко је мало виспредији који познаје терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ако није формирана још Комисија за размену заробљеника рецимо, ко то ради?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Онда ћете приступити, приступиће из своје групације људи, по вашој процени да упутите неке људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О коме то причате, ко то?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Командант, командант јединице, који је најзаинтересованији за ту некакву размену, тај преко кога то иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај значи општи са другом страном.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је, он ће значи процењивати и онда рећи, «ја у свом саставу имам људе са те територије», примера ради, неког професора рецимо који је имао велику комуникацију са људима или неког учитеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А парламентар је ко? Неки његов изасланик?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је, његов изасланик који ће сада тамо било група људи или као појединац који ће за његов рачун и за његове потребе разговарати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко може то да буде, која личност?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Личност? Сасвим ирелевантно, пре свега то може да буде и војно лице, може да буде и цивилно лице, сасвим свеједно. Важно је само да има моћ, способност комуницирања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате, извините, из праксе војне када се шаљу неки емисари, а да кажем неки овако из те групе која треба да се размени?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Када се шаљу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо из групе узетих талаца да ли имате таква нека искуства да се шаљу лица да пренесу поруку?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па знате шта, у војној историји се срећу такве могућности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно директно, ево директно питање, да ја сад не правим околна питања, имамо овде ово од 01. јуна оно писмено...

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Видео сам га, јесте, овластио оно двоје лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ..где командант Штаба испред свих војних полицијских и цивилних власти овлашћује два лица од којих је једно било заробљено, а једно претходне вечери заробљено да пренесу поруку властима. Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Госпођо, то је једно техничко питање којим је прибего командант Штаба територијалне одбране који може логички да се оправда тиме што, условно да кажем има поверења у ту личност у том смислу што ће она зато што је заинтересована због ових људи који су овде заробљени, да ће отићи тамо водити коректне разговоре и дати повратну информацију, било да се врати, било да уреди тамо односе да дође до размене, знате. Дакле то је ствар процене и он је тако проценио да су ти људи вероватно са неким ауторитетом који ће моћи за потребе размене да обаве део техничких послова, значи да успоставе комуникацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како објашњавате чињеницу да ни у једном, ево ми смо више пута тражили добили смо разне писмене доказе и од МУП-а Републике Српске и од Хашког трибунала из разних предмета и од Министарства одбране, нема ниједног писменог доказа да осам дана седамстотина односно већ после убијених неколико стотина како тужилац тврди у оптужници, већ за тих првих пет дана у школском центру нема ниједног писменог доказа да ти људи ту бораве, да се убијају итд? Односно, сад још једно наставно питање, да ли у неким нормалним војно устројеним системима и за време рата треба да постоји легална документација писмена уколико је основан логор за ратне заробљенике, како то изгледа?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Сваког дана госпођо судија се врши информисање о стању своје јединице и онога што вам је око вас. Значи малтене свакога дана ћете информисати колико имате заробљеника своју команду и то да нема података о томе то је само или је неко то склонио или је то на неки начин притајио, иначе будите сигурни реферисање је малтене свакодневно, ако није свакодневно, сваког другог или трећег дана и увек претпостављени тражи информацију о бројном стању људства, о стању на територији, о овоме, ономе, тако да скоро није могуће да 700 људи држите толико конспиративно.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја се извињавам Ви сте сад дали једну констатацију са којом се ја апсолутно не бих сложио јер имамо документ у списима предмета, ја молим да се вештаку да тај документ Источно-босанског корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па управо сад тај документ предочавам.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Али Ви сте тврдили сад да нема нигде ни један помен да неко има затворен. Ја молим да вештаку предочите ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја управо сад тај, седите.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па нисте тако рекли судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам тако рекла? Вештак је имао, ја сам сад хтела и то да га питам мада је он то све.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ја ћу уз одобрење госпође судије то учинити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, он је то све погледао, само да се на то, ја сам то већ кренула да, само да нађем у овој књизи, извештај од 07.јуна.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јесте, ево управо потврде онога што смо говорили без присуства овог документа, дакле имате оперативни извештај од 07.јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, имамо документ да постоји логор, него само се извештава, то.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако, извештава се, дакле да у реону Зворника има око 560 затвореника, а у реону Власенице око 800, што је сасвим са војничког становништва потпуно логична ствар јер нижа команда извештава вишу о стању на територији па између осталог помиње и ово питање. Чак је видите врло значајно што је насловљено и под «Строго пов» значи ради се о информацијама које су строго поверљиве природе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру још неких других информација.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта за Вас то представља?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: За мене ово представља доказ «Илић Драгутин», значи да је командант Источно-босанског корпуса Илић Драгутин обавештава у свом дневном оперативном извештају претпостављену команду да у својој зони одговорности има између осталих на територији Зворника 560 затвореника, а у реону Власенице око 800.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта то значи? То су његови заробљеници, чији су то заробљеници? Је ли тог Илића или он то обавештава да ту постоје па шта, како се то сад, да ли то може да се?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па ја сад не бих могао да...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви можете нешто ближе да нам то.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: ...коментаришем шта би он поводом свега тога даље требао да чини знате, ако ме питате шта би требао ја да чиним као командант корпуса ја бих то могао да вам кажем рецимо, питао бих претпостављене старешине са ове територије зашто су ти људи затворени и који су мотиви, који су разлози њиховог затварања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, каже командант корпуса да се он тога уопште, Илић Драгутин, ми смо њега, он није оптужен да држи.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Све разумем, али је логика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да се он тога уопште не сећа, неког извештаја итд.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па погледајте његов потпис, једино ако то није његов потпис, ово је његов потпис. Разумем Вас шта је он

фактички, али то се не може прихватити, овде на основу формалног доказа овога списка се може констатовати да је он знао командант тог Корпуса, а мене као његовог колегу и старешину зачуђује зашто није да он нема, како да кажем, да он нема јасну представу шта даље са тим нечим, јер то је велики број људи, треба их свакодневно хранити, треба их обезбеђивати, њихову безбедност, треба ово, треба оно, знате, значи неко то треба да ради и он се требао сматрати одговорним за то. Даље ако је имао неку идеју са тим људством између осталог да их размењује рецимо, што није дозвољено, али ето рецимо и то је могуће да је чинио, онда је он требао некога у вези са тим да обавештава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али насупрот томе имамо од 01. јуна писмени доказ да командант Штаба територијалне одбране нуди у размену, а овај обавештава, да ли можете да повежете та два писмена доказа? Шта то може да значи?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно да могу, наравно. Дакле командант на локалном нивоу је управо реаговао онако како сам то очекивао да реагује командант на вишем нивоу, значи командант Штаба ТО је реаговао зато што су то били људи који су га тангирали тако да кажемо, значи били су му проблем и требао их је решавати и он је то радио, а није радио командант Корпуса што је чудно, бар је могао да да неку инструкцију овоме доле шта, како да чине, шта да раде. Требала је ту да постоји нека веза, требала је ту да постоји нека комуникација у поводу даљег поступања према тим заробљеницима, јер видите колико их је, не знам зашто је командант Корпуса тако индолентан био и једноставно прелазио преко тих чињеница, без обзира колико год је имао борбених обавеза и задатака тамо, јер он је имао у Штабу људе који су морали да реагују на ово, безбедносне органе, позадинске органе, треба нахранити 1500 људи, само рецимо један детаљ који изискује потребу да бар каже позадинцу види тамо шта.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја сам заправо хтела да питам ко комуницира значи са непријатељском страном, која војна структура комуницира са непријатељском страном?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је госпођо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Извините, да ли она у чијој се власти налазе ти заробљеници или нека друга?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Видите, институционално тело према прописима и према Правилима о примени правила међународног ратног права вам говоре да тело, формално тело које треба да комуницира се зове парламентар. То може да буде појединац, то може да буде група људи. Унутар те групе људи то могу бити и представници тако да кажем заробљеника, зашто, зато што је то техничко питање врло значајно, може да се догоди да ви не знате језик супротне стране, па пошто не знате језик, а немате своје људе да упутите унутар парламентар, ви ћете се послужити са личношћу која је у вашем, ви ћете је узети, ставити је у парламентар и он је

практично један тумач између. У овом конкретном случају није се радило о питању тумача језика него се радило о питању вероватно ауторитета тих личности, ове две особе које су упућене, оне су вероватно у предратно време имале одговарајући ауторитет, то је процена заправо команданта Штаба ТО да су то најадекватније особе које ће најбоље моћи да обаве послове парламентарара и онда је њих упутио. Да ли је само њих упутио или је упутио још некога из свог састава потпуно је ирелевантно. Они представљају парламентар у оном институционалном смислу, дакле структуру која треба да разговара са супротном страном о условима због којих је послао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: На основу овог документа од 01.06. и те уопште ситуације како сте је Ви разумели, кажете ко је упутио тог парламентарара?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Упутила је команда општинског штаба ТО и то је могао бити командант бригаде да је то чинио у периоду после формирања бригаде па се десило има такву ситуацију.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А у чијој власти су се у том тренутку налазили ти заробљеници?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ови мисле који су у саставу парламентарара или ови који су позади?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па ових 700 заробљених.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ових 700, па све су под његовом влашћу, силе која је са оружјем, под чијом су они што каже потчињени силом оружја његово. Дакле јединице која држи њих у заробљеништву.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А та јединица је Штаб територијалне одбране?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јер тада у том периоду сте имали ту јединицу, могло је бити и под још нечијом командом. Ево господин је Поповић рекао да је имао неке остатке из бивше ЈНА који су остали са неколико тенкова и са неколико артиљеријског оруђа, не знам, нивоа рецимо до батаљона примера ради, не знам да ли је до батаљона али рецимо нека чета и она је могуће да је и она имала неке своје заробљенике, врло је могуће.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли можете мало да нам појасните је ли та бригада, како сте рекли, остала случајно или како то, је ли то може да се деси случајно, намерно?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тај састав из ЈНА?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Из ЈНА да.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па видите више је разлога и мотива због чега је то тако. Врло је вероватно да неки људи који су били са те територије нису једноставно хтели да се повинују обавези да иду у Савезну Републику из разноразних разлога и мотива. Имате људе који су емотивци који каже ја остајем овде и борим се до краја до своје смрти, а неко каже ја остајем овде јер нећу да идем тамо да служим ону другу државу, другу војску јер се сматрам припадником ове територије, ове државе, ове војске. Дакле

различити су мотиви који могу да вас нагоне да останете као саставни део, али ја кажем ако гледате у строго формалном смислу били сте у обавези да идете тамо где вам је формација, где вам је команда, а не да остајете са тих пар тенкова ту где сте остали.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па јесу они могли да остану ту без сагласности своје претпостављене команде?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Могли су, то је фактичко питање, а друго је питање шта ће та команда сада да предузме. Да је команда Корпуса која је кретала, 17-ти, мислим да је 17-ти Корпус са Угљевика кад је кренула прешла на територију Савезне Републике Југославије и сигурно констатовала да јој недостаје толико и толико тенкова и толико и толико артиљеријских оруђа са одређеним људством одмах је требала и морала реаговати на тај начин што ће ако има везу са том групацијом одмах тражити да пређу Дрину, ако нема везу са њима ступа у контакт са командном структуром на територији тој и тражи од командне структуре да омогући све потребне услове да се та групација пребаци у састав формације којој припада. И трећа могућност наравно могла је да их отпише и да каже ови људи су из неких својих разлога одлучили, то је наш губитак и у људству и у материјалним средствима али факат је тако.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте ли могли из документације да видите шта се од те три могућности десило у односу на ту јединицу?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Из документације ја не могу да видим мотиве тога, нисам видео. Можда у неке детаљније да уђем у неке детаљније али не знам, једино бих могао из приче из разговора са људима који су били у том саставу, када бих се суочио на пример са тим господином Обреновићем или са још неким из састава тих формација ја бих врло брзо могао да сазнам разлоге који су били мотиви да остану ту где јесу, али ја Вам кажем госпођо мотиви су веома веома различити, веома различити. Од оних највиших патриотских до оних најнижих да кажем подљудских оних нагонских.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Говорили сте нешто о садејству између војних структура и цивилне полиције у тој ситуацији кад они, цивилне полиције мислим.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Имате и садејство имате и сарадњу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Сарадњу, а на чију иницијативу се дешава та, у принципу та сарадња, у ситуацији тих неких оружаних борби, оружаних дејстава?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Увек на иницијативу команданта који командује на датој територији, знате, јер војна полиција, полиција цивилна није њен превасходни задатак вођење оружане борбе. Примарни задатак је то војних структура зато увек војне структуре, односно командант војне структуре увек први иницира сарадњу са полицијом па каже да бих ја могао да се посветим борбеним задацима такве и такве врсте молим те ти као

мој садејствујући орган, дакле, односно сараднички орган урадите то и то, рецимо обезбедите тамо некакав објекат или већ не знам или пазите да не дође до неког лома или знате оно било шта што би полиција могла да му уради зарад да кажемо интереса вођења оружане борбе. Али у начелу ту иницијативу увек у рукама држи војни командант.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, само још ово, да ли је с обзиром да је овде у овом предмету и неспорно утврђено да је тад у јуну месецу 1991. године ова Комисија за асанацију терена сахранила, негде како њен председник каже.

НАТАША КАНДИЋ: 1992.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: 1992., извините, 1992. сахранила како њен председник каже 500-600 а по неким сазнањима и 700 тела, да ли је могуће да председник, командант Штаба територијалне одбране који је формирао ту Комисију о томе не зна ништа?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То не би могло да се прихвати, знате зашто, зато што ако је он формирао ту Комисију један од основних задатака приликом конституисања те Комисије издавања задатака тој Комисији јесте између осталог и да се каже кад будеш одradio све те послове рефериши ми о томе. То да ли ће се реферисати у писменом облику, што би и најчешће требало да буде, јер постоји и она обавеза тог асанационог команданта командира да да писмени извештај о томе, али је могуће да из одређених разлога то он и усмено уради, па ће на реферисању рећи е урадио сам то и то, а командант ће рећи молим те припреми ми и писмени доказ о томе, писмени који ћеш ми доставити за два-три дана итд., али није могуће знате да се толика активност обавља тако без знања команданта, мени је жао али то је тако, то ниједан командант не би дозволио.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала. Немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих Вас питала, објаснили сте нам кад је то вакум да онда командант Територијалне одбране поставља власт која успоставља контролу на тој територији.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли постоје нека доктринарна документа која налажу да та власт у време вакума мора да води рачуна о способностима знању онога кога поставља за команданта Територијалне одбране?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Постоји читав низ докумената који су у функцији персоналне службе тако да кажемо, значи која вас нагоне да водите рачуна о спремности, односно способности особе коју ћете предложити за такву ствар и логика налаже најелементарнија да ћете се увек одлучити за неку особу, пре свега ћете питати да ли тај има неких способности, да ли је негде командовао пре тога, да ли је то био војно лице, да ли је завршио школу резервних официра, дакле увек ћете у том пред кандидационом поступку размишљати на такав начин да бисте се одлучили за једну личност па и на нивоу општине.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли има примера у пракси да се за команданта Територијалне одбране поставља неко ко нема војног знања, који нема војног искуства?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Те примере нисам сретао из простог разлога што је било довољно ресурса у мирнодопско време да се постављају, обично су се постављали људи који су резервни официри, веома се ретко, догађало се вероватно не могу да вам кажем са сигурношћу, али се и догађало и то али мислим да је то ређе. Могуће да су се та цивилна лица знате условно без војничког знања постављала за неке дужности које немају нарочито значајну везу за оружану борбу, на пример негде у служби некој тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али говоримо о команданту.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: О команданту не ни говора.

НАТАША КАНДИЋ: Надам се да сте на основу ове документације, у коју сте имали увида, судске, дошли до тога како, откуда баш опт. Бранко Поповић постављен на место команданта Територијалне одбране?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, нисам могао, на основу списка докумената с којима сам располагао нисам могао наћи зашто је и да кажем е он је постављен само због тога и тога, то нисам нашао, нисам могао наћи, али сам наравно нашао податке да је он постављен ту.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, таман посла да нисте нашли то. Кажите ми ко онда је према доктринарним документима ко онда одговара за поступке, дела команданта Територијалне одбране који нема потребна?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Госпођо, просто је неприхватљив такав став.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче смо о томе причали.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Видите, ево, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате, без обзира на.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Незнање у војном смислу то њега не аболира, оног момента када се прихватио дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се не понављамо.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Претпоставка је да он мора да та нека знања има, ако их и нема то је на његову штету.

НАТАША КАНДИЋ: Како на његову штету?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Једноставно он је у ризику да погреша у многим стварима ако нема довољно знања.

НАТАША КАНДИЋ: Али онда постоје последице.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: У сваком случају постоје последице.

НАТАША КАНДИЋ: Што се тичу живота.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тачно, апсолутно, и његовог статуса и његовог опстанка на тој дужности јер се врло покаже да због тога што нема одређена војна знања није адекватна личност за ту дужност, а то неко цени, а то цени претпостављена команда.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам хтела да питам да ли сте Ви можда дошли до неких индиција да су постојали неки посебни интереси да управо та особа буде постављена?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, ја нисам нашао, то у списима нисам нашао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а да ли сте негде у пракси срели пример да одређене службе обавештајне, контраобавештајне имају посебне интересе да и особе које овако не задовољавају неке професионалне критеријуме буду постављене на одређеној позицији из њима знаних разлога?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је могуће, ја сам то имао у мирнодопској пракси, дакле неко ко хоће да инкорпорира своју некакву обавештајну структуру односно безбедносну структуру он вам убаци на пример конкретно војника у састав ваше јединице у стражарску службу, ја сам рецимо био гардијски официр, то вам одговорно могу рећи, дуго времена, држао сам «Плави воз» и рецимо десио се случај да је безбедносна служба мимо знања и мог команданта батаљона и команданта бригаде, не знам можда је он знао, али ја сигурно као командир чете нисам знао, рецимо су инсистирали да се једна група војника ту, ја нисам ни обраћао пажњу на то, да се касније у некој причи, разговору сазнамо да су то условно да кажем неки инфраструктурни елементи те обавештајне службе, што аналогно овоме што ме питате је могуће да је претпостављена команда ценећи интересе неке вишег карактера могла да инкорпорира и личност односно предложи личност за одређену дужност у одређеној јединици из својих тих неких структура.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте запазили које држављанство оптужени Бранко Поповић има у то време?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Нисам, претпостављам да је српске националности.

НАТАША КАНДИЋ: Не, држављанство?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: А држављанство, онда у оно време смо имали држављанство СФРЈ, једино ако је дошло до промене СРЈ сад ја то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не, имали смо и републичко, да Вас подсетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није то.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Да, имали смо и републичко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није спорно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте такође из документације запазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се узимају подаци.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По закону та питања суд не пита кад се узимају подаци.

НАТАША КАНДИЋ: Држављанство?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, по ЗКП-у. Добро, Ви нисте правник, ајмо даље.

НАТАША КАНДИЋ: Ја нисам правник па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, онда, морате имати неког правника у тиму.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте запазили из документације на коју позицију је после распоређен оптужени Бранко Поповић?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: На основу документације с којом сам располагао он је распоређен на дужност официра за везу у Корпусу Источно-босанском, тај податак сам нашао.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, с ким?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, а зашто ово понављамо? Ја сам питала и рекао је.

НАТАША КАНДИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па официр за везу са СРЈ, причали смо о томе пола дана.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, ово је експерт, ја га питам шта то њему значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га то питала, све је објаснио. Јесте Ви били ту?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Е сад ако хоћете коментар тога.

НАТАША КАНДИЋ: Не знам да ли је баш.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ја сам Вас разумео да сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, све сам то питала и шта значи, ја не знам шта би друго питали што ја нисам, једино ако има нешто што ја нисам. Добро, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Ево сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто ако ја нисам питала или ако нисам добила одговор.

НАТАША КАНДИЋ: Па не знам једино, извињавам се ако нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели у транскрипту, па ево имате ту.

НАТАША КАНДИЋ: Којем транскрипту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овоме, нисте чули да сам питала шта значи официр за везу, ко га поставља, за упутства територијалне одбране.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, нисте на овај начин као ја. Ја сам питала ово што сте ми пребацили, држављанство, па сам онда питала неко без војног знања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сад следеће питање сте поставили.

НАТАША КАНДИЋ: Па онда ова веза да је он официр за везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, следеће питање, ово сад што сте поставили то сам питала.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али ја сам имала читав след питања пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, питање које ја нисам поставила може, нећемо понављати.

НАТАША КАНДИЋ: Па сам хтела да он закључи шта то све значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га ја питала, ко се поставља за официра за везу.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, можда смо другачије. Ево сад бих Вас, мало пре сте поменули, рекли врло децидно да наравно обавештавање да је командант

Територијалне одбране обавезан на информисање, односно реферисање, е сада да ли, али нисте закључили, па бих Вас ја сад питала пошто сте помињали разне алтернативе зашто нема неких докумената мислим у вези са затварањем људи у Школско-техничком центру, па сте поменули и могућност уништавања, склањања, е сада ако имамо само тај један општи тај од 07. јуна, а рекли сте да је значи постоји обавеза реферисања, шта онда, који је ту Ваш закључак? Значи да нема знања, односно ми нисмо овде током ових пет година дошли до тога да су значи највиши органи, људи који су заузимали највише позиције уопште знали за та масовна убијања и стрељања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ја не разумем питање.

НАТАША КАНДИЋ: Па питање је у односу на то да он каже да постоји обавеза дневног малтене реферисања, па је поменуо склањање, уклањање, могућност уклањања докумената, шта онда то значи да нам објасни, да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га ја питала, шта му казује осим овог једног папира да се само извештава.

НАТАША КАНДИЋ: Не, он је онда изнео неколико могућности, није закључио, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да не може да закључује, да не зна.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, није рекао да не може, него није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта тражите да закључи? Не разумем.

НАТАША КАНДИЋ: Шта то значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нема писмена, то сам га питала.

НАТАША КАНДИЋ: Шта значи то да постоји обавеза реферисања да постоје важне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нешто што још нисте одговорили.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Што нисам одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се не понављамо.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То значи госпођо да је неко лоше радио и на вишем нивоу и на нижем нивоу.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, немојте баш на те, то није одговарајући термин, 700 људи је у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сада, а Ви питате, а он одговори.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ја Вам одговарам следеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао и мало пре.

НАТАША КАНДИЋ: Само да користи.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ако до тога није долазило до потребног информисања што је малтене свакодневно то може да се припише у недостатак и команди корпуса и команди Штаба ТО. Дакле и један и други имају ту обавезу, знате, јер имају и потребу за тим, ако то нису урадили.

НАТАША КАНДИЋ: То хоћу да Вас питам, јер је ту, јер се ту мислило на будућност па скривало или шта?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, не, него једноставно то је једно, то вам је једно техничко средство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте закључивати, ајмо питање.

НАТАША КАНДИЋ: Па мислим да је вештак сувише обазрив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо ми тај закључак да унесемо шта, у наш став? Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ево, ево, можемо мирније, госпођо Кандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо даље.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Само ово да кажем, информисање дневно, информисање о коме ми говоримо је само једно техничко средство допуне која ће вама увек користити, свакоме ће користити и ономе ко је доле и ономе ко је горе знате и то је логика војничке технологије рада да увек имате што више информација и увек се трудите да имате информацију, а то ћете добити преко информисања, знате, преко тих да кажем извештаја итд. и зато ћете их тражити, ако не добијате од потчињеног ви ћете реаговати својим актом и рећи молим вас не извештавате нас ево већ три, четири, пет дана или већ не знам колико сати, учините то.

НАТАША КАНДИЋ: Да, али пазите оптужени су обојица на највишим позицијама у тој власти.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Значи не можемо тако да кажемо ако не од потчињеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питање је?

НАТАША КАНДИЋ: Питање сам ја поставила али значи не одговара него одговара у складу са доктринарним документима.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ево ја Вам кажем значи да је и један и други ниво би требао бити заинтересован за информацију и за реферисање и ако нема реферисања онда то треба да реагује пре свега претпостављени да тражи од потчињеног разлоге зашто га не информише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, а претпостављени командант?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: У овом случају бригаде био је корпус, у случају Штаба територијалне одбране његов претпостављени. Он није имао тог претпостављеног према томе та комуникација није могла ни да тече према зонском штабу.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али смо онда рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је тај официр за везу у корпусу?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је већ нешто друго, то говорите Ви сад већ о официру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти човек, исти је човек официр за везу и командант ВТК, исти човек.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Није информисање у овом смислу о коме ми говоримо, дакле ово реферисање нема везе са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумем, а да ли има везе то што је исти човек који 01. јуна ово потписује постаје и официр за везу Источно-босанског корпуса који се обавештава?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: У ком смислу да ли има везу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези сазнања, информација итд?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па можда је претпостављена команда бирала њега, у сваком случају, и знала је да је он информисан човек у многим стварима и зато је најприкладнији за такву ствар и узећемо њега и узели су њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја хоћу сад на овај део који се тиче асанације бојишта и ко обавља послове асанације терена, да није да кажем претпоследње реченице у том Вашем делу ја не бих знала о чему се ради, односно Ви сте сели, навели, преписали.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ја сам коментарисао госпођо акт који то регулише.

НАТАША КАНДИЋ: Па не, коментаришете само на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо питање, питање.

НАТАША КАНДИЋ: Питање је следеће, на основу чега, како Ви долазите до овог закључка каже, 51. страна «али се са војно доктринарног становиштва може сматрати да је због непостојања јединице ЈНА у тој зони борбених дејстава он био у обавези да организује и руководи асанацијом на терену», мисли се на Штаб команданта, одакле Вама овај закључак?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Из борбеног правилника, борбено правило које се зове.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, слушајте, питам вас одакле вама закључак да због непостојања ЈНА у том делу, мало пре сте сами се позвали на оно што кажу, одакле Вам тај закључак?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је, у борбеном правилу које се зове Упутство о асанацији бојишта стоји да је првенствени задатак асанација терена оперативне војске.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, оставите то упутство по страни, ја Вас само питам за овај Ваш закључак, упутство је, Ви сте га лепо овде преписали доследно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кратко, да ли имате податак да није било јединице ЈНА?

НАТАША КАНДИЋ: Како, кад помињете и тенковску чету и све сте то запазили, приметили и Драгана Обреновића и чак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер сте ту написали пошто овде није било ЈНА, значи коментаришете образложење због чега командант Штаба територијалне одбране формира Комисију за асанацију, па кажете да нема јединица ЈНА па је питање упућено.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, не, моја је претпоставка да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је претпоставка, добро.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Да на том простору није било јединица ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је зато.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Које ће бити носиоци асанације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а уколико суд утврди да је било јединица ЈНА, опет имамо ситуацију да командант Штаба формира Комисију, је ли то нешто мења и зашто је онда то тако?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ништа то не мења, ништа не мења. Он само је преузео доктринарно гледано, само је преузео дужности оперативне војске, који су њихови првенствени били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што, што он то преузима? Који је разлог?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па разлози су јасни, имао је проблем са лешевима, имао је проблем са, па дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са лешевима. Изволите даље.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је требало што пре санирати.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ја овде имам и примедбу због непрофесионалног.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Опростите, ја ћу се сложити са Вама да је непрофесионално само то што сам рекао, могао сам употребити синтагму «оперативне војске» уместо «ЈНА», али кад кажете ЈНА то је оперативна војска. Дакле да смо рекли није било снага оперативне војске онда би то било коректније изражавање, ако сам рекао није било снага ЈНА то је идентична ствар.

НАТАША КАНДИЋ: Али је овде ово да имате политички став, а Ви не смете да имате политички став.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па немам ја политички став ту, ја имам констатацију само да нема ту оперативне војске, ја мислим да нема оперативне војске, та оперативна војска у то време је била оличена у Југословенској народној армији и ја сам само употребио тај термин, ништа друго.

НАТАША КАНДИЋ: Ево ја имам следеће, мало пре је било говора о саставу Зворничке бригаде па сте Ви говорили о различитим мотивима. Овде сте у овој судској документацији имали разна документа на основу којих сте могли да видите како официри ЈНА како одлучују остају, да ли сами одлучују, да ли њихова команда одлучује да они прелазе у батаљоне, бригаде војске Републике Српске.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте могли то да из судске документације да?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па наравно, ево сад сам и из приче, и из приче господина сам то само потврдио да је било старешина на челу са рецимо тим Обреновићем који су једноставно остали.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не то, за то сте рекли да су самоиницијативно.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Дабоме.

НАТАША КАНДИЋ: За друге, за оне.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Шта ме питате?

НАТАША КАНДИЋ: Ја Вас питам за официре ЈНА који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је питање?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Које је питање?

НАТАША КАНДИЋ: Питам да ли из документације, пошто је само рекао, говорио да Драган Обреновић припада, примеру ето, самоиницијативне одлуке да остану тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је питање?

НАТАША КАНДИЋ: Питање је да ли у саставу Зворничке бригаде види и налази из документације да ту има официра ЈНА и на основу чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су родом из Босне, па то није спорно, је ли тако?

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То уопште није спорно, људи и официри из ЈНА који су били родом из Босне су остајали тамо.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: На основу чега, да ли то знате, на основу чега они остају тамо?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: На основу националне опредељености, знате, с једне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Националне опредељености. С друге стране имали сте и неке акте Генералштаба односно Савезног секретаријата тадашњег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се позивају да остану.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Остатка СФРЈ који су говорили да лица српске националности уколико желе да остану тамо могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знамо то, ајмо даље.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас није, овде су, имамо податак који кажу да су они дошли официри као добровољци.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је сасвим други канал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве то везе има са овим предметом?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је госпођо Кандић други канал.

НАТАША КАНДИЋ: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве везе има са овим предметом?

НАТАША КАНДИЋ: Молим? Какве везе има?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су дошли као добровољци, имамо ли некога ко је добровољац.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што он говори о том, о различитим опцијама на основу којих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма какве везе има са предметом нашим, то ме интересује.

НАТАША КАНДИЋ: Како какве везе има са предметом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти официри дошли добровољно или их је послала команда ЈНА, ја не разумем.

НАТАША КАНДИЋ: Па има везе, како се формира, ко је, шта је Зворничка бригада, има везе, наравно да знамо ко чини ту Зворничку бригаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо даље питања молим вас.

НАТАША КАНДИЋ: Као што је врло релевантно ко је командант Територијалне одбране Зворника, исто је врло релевантно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, по оцени већа није, ајмо даље.

НАТАША КАНДИЋ: Није локални кадар, него из Србије кадар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још само то да утврдимо.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не госпођо, то је кадар Источно-босанског корпуса, Источно-босански корпус је наредио ко ће бити командант и постоји акт о томе, Благојевић, а да ли је он српске националности или неке друге националности ја то не знам, можемо да проверимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо да се вратимо на ове погинуле. Ви сте пуномоћник оштећених.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, ја уопште не причам о националности него причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ове убијене људе да се вратимо.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, Ви сте на погрешном трагу. Личност команданта је одредио, изабрала команда Источно-босанског корпуса, а не нека команда у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нам је потпуно, верујте ми за ове убијене људе, то је мени. Изволите даље.

НАТАША КАНДИЋ: Итекако је битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да није овога било, не би било ни тих побијених људи. Ја сада хоћу такође да Вас питам, о овом Вашем делу, природе исељавања становништва и затварање цивила или ратних заробљеника на одређеној територији. Сада ми реците, да ли по, овај, доктринарним документима на које се Ви позивате, мада ја збиља то нисам имала овде имала прилику да видим која су то све доктринарна документа, осим неких прописа на које се Ви или упутства на која се позивате, да ли тамо у тим документима постоји јасна дефиниција шта је исељавање, шта је присилно премештање, шта је депортација?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: У доктринарним документима о којима Ви питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су правна питања, имамо Женевске конвенције.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, само да знам.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Дакле, немате децидних дефиниција ни о исељавању, ни о исељеницима, нити било коме, а то су

документа, госпођо Кандић следећа – стратегија оружане борбе и стратегија општенародне одбране и друштвене самозаштите, то су два основна доктринарна документа, најглавнија у оно време. Иза тога, имате још.

НАТАША КАНДИЋ: У оно време су постојале Женевске конвенције?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно, али оне регулишу питања третмана заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је питање сада?

НАТАША КАНДИЋ: Питање је, овде молим Вас, на пет страна имамо управо ово навођење делова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је питање?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Прописа о примени правила Међународног ратног права.

НАТАША КАНДИЋ: Питам, шта сте хтели да нам кажете, пошто овде нема никакве везе са оним што се у животу догађало.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Управо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам питала о исељавању цивила. Да ли имате још везано за то нешто да га питате, конкретно, не да нам тумачи Женевске конвенције?

НАТАША КАНДИЋ: Нисам ја тражила да тумачи, него нека каже онда, шта је, где је одговор на ово Ваше питање, на ова Ваша питања управо о том исељавању?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Врло сам пажљиво слушао Ваше питање, Ви сте мене питали, госпођо, да ли и који документ кога називам документ од доктринарног значаја, третира, односно дефинише позицију исељавања, исељеника и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте негативно одговорили.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: А ја Вам одговорно тврдим да у основним доктринарним документима која Вам наводим да је то стратегија општенародне одбране и друштвене самозаштите и стратегија оружане борбе, немате ниједну једину реч, нити дефиницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Само још једно питање, Ви говорите тамо, што ја мислим да је опет непрофесионално, у коментару, а не у цитату, Ви говорите Српска општина Зворник, територија, не постоји тако нешто, постоји општина Зворник, територија та, а сада те политичке поделе после, то је.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ако мени госпођо стављате примедбу у вези тога писменог изражавања или усменог, одмах ћу Вам рећи да у документима то постоји. Ја сам користио, то госпођо јер сам користио и списе.

НАТАША КАНДИЋ: На основу Ваше анализе судских докумената, овај, и опет ето да се позовем на Ваше доктринарне документе, мени није јасно, када Ви користите овде пример, овај израз, термин непријатељ, ко је непријатељ у општини Зворник? Који је то Ваш закључак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдемо даље питања, не морате одговарати, знамо стране у сукобу ко су биле тамо, српска и муслиманска, идемо даље.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, стране у сукобу, ја не знам ни данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морамо сви све да знамо, неко зна једно, неко зна друго, хајдемо даље.

НАТАША КАНДИЋ: Зашто не дате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оружани сукоб, да бисмо били овде, битно је да постоји оружани сукоб, јел тако?

НАТАША КАНДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, мора да постоје две стране у сукобу.

НАТАША КАНДИЋ: Али знате зашто за оружани сукоб, зато што се чини ратни злочин и зато што је запоседнута територија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није запоседнута територија.

НАТАША КАНДИЋ: Како не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територија је запоседнута, када је од агресора запоседнута, објаснио је већ, када смо први дан, ја сам га питала, шта је привремено запоседнута територија.

НАТАША КАНДИЋ: Извините молим Вас, хоћете да се позовем на одлуку Хашког трибунала у предмету «Душко Тадић» где се лепо каже који је карактер оружаног сукоба а не тако на тај начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је третирано као унутрашњи сукоб у оптужници.

НАТАША КАНДИЋ: Може да се третира како год хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То реците тужиоцу.

НАТАША КАНДИЋ: Постоји нешто што је изван нечега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада да полемишемо.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања, али мислим да нисте, да сте у великом делу били непрофесионални, зато што сте само преписивали делове Ваших доктринарних докумената, а нама је остао и даље проблем да не можемо да повежемо неке норме или нека документа са оним шта се догађало, и исељавање становништва и све то уопште не може да се повеже са оним што се догађало.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ако могу коментар опростите, мој на примедбу, условно да кажем, јер је добронамерно схватам, као добронамерну примедбу, госпођо судија, да Вам кажем, као код Вас у праву, када примењујете у процесном праву и подводите догађај под правну норму, дакле и у војним активностима да бисте ценили, да ли су те активности исправне или нису, морате имати неки критеријум. Тај критеријум једино могући, госпођо Кандић, јесте борбено правило и упутство. Дакле, не постоји ништа друго. Све оно што се догађа у фактичкој ситуацији на терену, дакле у пракси, да бисте имали некакав критеријум да ли је то добро урађено, у духу исправности употребе принципа или људи или средстава и тако даље, морате да имате неки модел са ким можете то да упоредите. Једини модел са којим можете да упоредите практичну активност борца до врховног команданта

јесу доктринарна документа, јесу упутства, правила и одредбе који регулишу та питања, са том напоменом и зато сам инсистирао и инсистирам још увек, увек на томе, значи да што више објаснимо модел онако како га је држава прописала и замислила и одобрила, знате, јер доктринарни ставови су по својој дефиницији ставови највишег државног руководства и војног руководства по питању поступања у оружаном борби у поводу неке агресије. Значи, све што чиним и све што сам чинио, покушавам да госпођи, односно судском већу дочарам један модел који и да имају сопствени критеријум да када одлучују о свему, дакле на основу сопственог става и мишљења, саостално цене ово, да имају критеријум, да знају значи овако је било прописано, а овако се догодило. Ја сам могао да Вам експлицирам фантастично добро шта се све догодило. Видите, да сам био у ситуацији да је заправо затражено од мене да говорим само о фактичким стварима које су се одигравале, значи ја сам могао рецимо, ако сам способан толико, да Вам експлицирам у тоталу, све у детаље као да гледате телевизију, па понавља се то. Шта би то за суд значило, ако нема пред собом једну представу, да ли то може са нечим да се упоређи. Е то што суд треба да упоређи на основу сопственог уверења, е то је тај систем ставова о којима сам Вам се ја трудио да Вам изложим, значи да имате један модел како је то прописано и да имате нешто што се догађа, а суд ће о томе ценити и одлучивати. Ето то је госпођо, а ако будем био, од мене затражено да тежиште свога рада пребацим на тај практични део, ја ћу то учинити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, по налажењу већа, Ви фактичку ситуацију без оцене исказа сведока који су дијаметрално супротни одбранама и једни другима, не можете да дате.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Само још ово, па ћу завршити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судски вештак да цени који сведок лаже, а који говори истину.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Опростите, морам и ово да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема тај конкретан.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Само још нешто.

НАТАША КАНДИЋ: Шта имамо од доктрине?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Госпођо, то Вам је модел, то Вам је модел од кога полазите да бисте проценили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сада коментарисати.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је јасно и ево само да додам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је тужилац предложио стручно лице, има ли тужилац допунска питања за стручно лице?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Извините, само да кажем ипак, а потребе за провером тих некаквих референси, немате госпођо. Ја сам и командир вода и командир чете и оперативац, био сам истраживач у институту, био сам начелник управе у Министарству, био сам саветник

највишег војног руководства, дакле саветник заменика министра, према томе, ја сам доктор војних наука, знате, не неки други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да се правдате.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ја сам сада професор у високој стручној школи, према томе, мислим да имам минимална нека знања у том неком смислу, не бих Вам никада потурао нешто што је непотребно, сматрао сам да је важно и за Вас и за суд, па сам то тако радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једно допунско питање ради разјашњења улоге Ратног штаба и Ратног секретаријата. Саслушали сте примедбу оптуженог Грујића у том погледу па сте рекли да би то могло бити то помоћно тело Влади које припрема неке одлуке. Обзиром да сте Ви говорили о тој сарадњи између цивилних структура, односно структура власти на једној територији и структуре војске која се ту налази, у конкретном случају дакле територијалне одбране, какав је Ваш став у погледу тога, шта треба да чини или шта у природи чини то тело, Ратни штаб и Ратни секретаријат?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ратни штаб и Ратни секретаријат господине је само једно прелазно решење, једна ситуација у којој треба превазићи ситуацију са војнога, да кажемо стања на цивилно. Хоћу рећи, то је једно нужно зло коме су прибегли да би могли да одрађују одређене, да решавају одређене проблеме. Иначе, ни кризни штаб ни ратни штаб, нити било који, није пожељан у некаквом дужем временском периоду спровођења ни оружане борбе, нити, а посебно не цивилне власти. Дакле, хоћу да кажем, то је нешто што је вероватно изнуђено фактичким стањем које се нашло ту, које се десило са тенденцијом да се што пре све врати у нормалне токове. Дакле, основна је тенденција да се што пре легални органи врате у своје оквири.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на бројчани састав Привремене владе, као органа власти на тој територији, бројчани састав Ратног штаба, које је тело оперативније? Ви сте се упознали са одлукама Привремене владе. У одлукама Привремене владе нема да је за потребе, потребно превозна средства, да је за потребе територијалне одбране потребно храна, да је за потребе, дакле, таква питања нису разматрана. Мислите ли да су била нужна, па да је оперативније тело које се тиме бавило као вид сарадње између власти и команде или то нема можда везе?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, има везе, али не толико, знате, мотивација да се формирају ратни штабови и ратни секретаријати, је само једна изнуђена потреба општим стањем, дакле, ратна ситуација је захтевала да имате неко оперативније тело краће, уже које ће брже да функционише и да ради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, разумео сам, хвала.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још примедба, господин Грујић? Изволите.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Имам примедбу само да је када је генерал рекао да је постојао некакав вакум у почетку.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ја сам прихватио став, да, само господина да је вакум у том делу био оне јединице које су дошле, које нису прешле на Дрину, преко Дрине, него остале.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: У вези, шта је са штабом ТО, са територијалном одбраном?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, ту никада, ту сам потпуно децидан и јасан, да ту никада није било вакума, ту је увек постојао континуитет. Вакум је постојао само за оне јединице, оне саставе који су из бивше ЈНА остале ту где јесу биле, док се нису повезале и ушле у корпорирани састав.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Значи да општина није ниједног момента могла наредити штабу ТО, нити војсци, нити било коме, овај било шта?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Све је могла наредити, осим употребе снага.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Хвала лепо,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могла наредити употребу јединица?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је, употребу јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је могла наредити?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Могла му је рецимо рећи, молим вас, наредити, дискутабилно је то наредити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Али, могла је да тражи од њега све друго, да дислоцира своју јединицу на том простору, да смести своје људство на тој и тој територији, да за потребе општине обезбеди сигурност оног моста или оног тамо пута и тако даље, дакле, масу ствари за потребе општине, тражи од штаба да то уради, али му није могла рећи, наређујем две чете територијалне одбране упутити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али везано за оптужницу, овде стоји да је то заједно одлучено од стране Привремене владе и штаба територијалне одбране.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Видите, правило о употреби територијалне одбране је врло децидно и врло јасно и одредбе о систему руковођења такође. Све се може и наредити и одредити и сугерирати и тражити, до употребе јединице. Употребу јединице само може наредити претпостављена команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо разјаснили.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је доктринарно начело и став који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само не може употребу јединице, а све друго.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Све друго може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За разне радње може да постави.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај може а и не мора да.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: И не мора, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што му то није наредба за употребу јединица.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јесте, јесте, али оног момента када би командант штаба територијалне одбране добио од председника општине или председника Привремене владе наредбу, наређење, да упути снаге за то и то и тако уради, он је то погрешно урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ако му овај каже, треба да иселимо неко место.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ако му каже, ствар је овога да одлучи, хоће ли то чинити или не, јер пазите, то је ангажовање јединице, а ангажовање јединице је само у његовим рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да заједно одлуче? Да ли постоји и та могућност?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Постоји и та могућност да га консултује. Одлучује само он, пазите, то је технологија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О употреби јединице?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Одлучује само он, а може да се консултује са било ким, а првенствено са члановима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда доноси одлуке и за друге ствари пре употребе.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Пре употребе, пре доношења акта о употреби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, све претходно могу заједно да одлучују?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је, могу заједно да се договарају, да одлучују, да се, шта год хоћете, али оно када кажете, наређујем, то је само он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За употребу јединица?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: За употребу јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам примедбу, овде је речено да записници и документи о оном трагичном догађају када су извршена масовна убиства су требала бити предата у Општински штаб ТО. Датум када се та несрећа десила, Општински штаб ТО није постојао, него је постојала бригада, то је прво, друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша одбрана. Питање ништа не разумем, који записници и који спискови.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Овде је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речено, ко је рекао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Овде је речено, чин ми се да је генерал рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да су записници Асанационе комисије о страдању оног великог броја људи требали бити предати у штаб ТО.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Командир Асанационе јединице је био у обавези, био је дужан да када заврши свој посао, он је био дужан да извештај о томе достави свом претпостављеном, ономе који га је поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада, шта је примедба на тај део исказа?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Примедба на то, нема у том тренутку штаба ТО, него целим оружаним снагама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није примедба, то је Ваша одбрана, а он каже да има. Немојмо сада опет да се враћамо, он каже да штаба, он каже да има.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Рекао Вам је да од 02.-ог командује искључиво командант бригаде.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Али видите, господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, не, не, нећу више ово дозволити. Хајмо даље, ово је пети пут исто, човек говори преостале, рекао је да не разумете, јел Вам објашњавао малопре, да не разумете, да они преостали делови су и даље под Вама, Ви тврдите није, у реду, суд ће ценити.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ја до 16.-ог нисам ту, ја понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви тврдите, господине Поповићу, али не можемо ми сада да аргiori Вашу одбрану тако узимамо и да на основу ње оперишемо, без икаквих других доказа, да бацимо све друге доказе.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја истовремено тражим да још једанпут се достави Закон, односно Уредба о постојању војних одсека у Босни и Херцеговини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо сада предлоге доказне, Ваш бранилац је рекао доставиће, ево два месеца ништа, ја схватам да Ви немате доказне предлоге. То је Ваш доказни предлог који ћете изнети када завршимо.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам два питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које питања?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Генералу, да ли сте сусрели у, анализирајући боравак људи у Техничком школском центру и боравак људи у Дому културе у Пилици, информацију да су и један и други објект обилазили извесни људи и давали упутства какав треба да буде однос према заробљеницима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су искази сведока и то није био задатак вештака. Имате ли нешто друго да кажете?

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он тумачио исказе сведока.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тиме се нисам бавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, то није био уопште задатак, јер то ништа нема у писменој документацији о Пилици, што опет господине Поповићу, то што нема ништа да су они били у Пилици писмено, не значи да су они живи, разумете, значи вештак би сада шта требао да каже, пошто нема доказ никакав писмени да су они седели у Пилици, да су људи живи. Е па нажалост, није тако и седите.

Извините, још питања има оштећени за стручно лице, је ли тако? Изволите, станите ту, па ћемо да направимо паузу.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добар дан, ја сам Мевлудин Лупић, оштећени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало морате гласније.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Ја ћу поставити само два питања, везана су, било је питања, везано за 01.06. и оно, такозвано, овлашћење, па ћу Вас молити као стручњака, стручно лице, да објасните, ако сам добро запамтио, покушаћу асистирати да у том овлашћењу стоји да у име цивилних, полицијских и војних власти, да се одређена два лица упућују на одређене преговоре, ако сам добро запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Да је у потпису командант штаба територијалне одбране Марко Павловић.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: И то сам запазио.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Ја ћу Вас сада замолити као стручно лице, да обзиром да нисам био јуче, можда сте објашњавали, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објашњавао је на моје питање.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добро, добро, али само да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сада зато што Ви нисте били ту, поново да објашњавамо.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Не, не, мислим, можда је питано, па ако јесте, Ви реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Значи нема потребе да одговара, да појасни улогу у том случају команданта штаба територијалне одбране, обзиром да потписује документ у име виш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је јуче објашњавао, да се он сам легитимише да је командант.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Да, и он је налогодавац, наредбодавац тој групи парламентарара, а ту двојицу људи схватамо као парламентаристу парламентарара.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: У реду је, хвала онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то прво питала, шта то значи у војном смислу, он је рекао да се он ту легитимише као, нећемо сада да Вам препричавамо шта је јуче било.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Не, не, у реду је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још неко питање за стручно лице?

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Не, немам више питања, следећа питања су и даље била везана за ово, тако да, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, добро. Претпостављам трошкове за данас и јуче тражите, можете то и у писменој форми.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Добро, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За давање исказа.

Стручно лице тражи трошкове које ће накнадно одредити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам што сте нам давали ова објашњења у својству стручног лица. Уколико евентуално буде неке потребе, а претпостављам да ћете нам бити на располагању.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Стојим на располагању, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако суд случајно још неки документ добије, било из Министарства одбране или Трибунала.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Биће ми част и задовољство да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења.

Судски вештак др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Довиђења.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од двадесет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћемо овог другог сведока.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес НАСТАВИ након паузе и да се испита сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, седите. Бошњаковић Беган, јел тако?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

**ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА
СВЕДОК БЕГАН БОШЊАКОВИЋ**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам претпостављала да ће бити замена тужиоца.

Констатује се да је приликом испитивања сведока Бошњаковића присутан заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић, уместо заменика Милана Петровића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Мало ми јаче говорите, мало имам оштећен слух.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово нам клокоће ова вода, ова зграда, ниша нам не ради. Име оца Вашег?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Махмут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сте године рођени?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: 1931.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Кучић Кула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где живите?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Кучић Кула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда у сродству или у завади са Грујић Бранком или Поповић Брсанком, алиас Марком Павловићем?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате те људе, да ли познајете ове људе?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Грујића сам познавао када је био трговац, у Мехмеда Јанићајића кући, а Павловића Марка сам познавао када нам је долазио у собу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У собу?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Испитивао нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испитивао Вас, добро.

Сведок Беган Бошњаковић, од оца Махмута, рођен 1931. године у месту Кучић Кула, по занимању пензионер.

Сведок упозорен на дужност казивања истине и последице давања лажног исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок пред судом дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Имате ли ту текст заклетве испред Вас за сведока? Да ли можете да прочитате наглас?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам, има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само наглас, ако може.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Заклетва за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ви као сведок нисте дужни да одговарате на поједина питања суда, уколико сматрате да бисте се одговором изложили некој тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, а за сва остала друга питања, дужни сте да одговорите.

Ја ћу Вас сада укратко упознати са овим оптужницама. Значи, овде имамо, пре свега, неке радње као што су узимање за таоце лица која су војноспособни становници села Дивич крајем маја, који су држани у Дому културе Челопек, затим у оптужници имамо узимање за таоце око 700 војноспособних Муслимана из око 17 села, између осталог, и из села Кучић Кула одакле сте Ви 01. јуна у Бијелом Потоку, затим њихово затварање у Технички школски центар, потом Пилица од 05. до 08. јуна и смртно страдање око 700 мушкарца закључно са 08. јуном што се такође ставља на терет овој двојници оптужених. Затим имамо у овој првој оптужници и радњу присилно пресељавање мештана Козлук и Скочић 26. јуна 1992. године, затим, оптуженом Поповић Бранку, односно Марку Павловићу ставља се на терет злочин према затвореним цивилима на пољопривредном добру Економија у мају месецу 1992. године и злочин према деветорици непознатих Муслимана и према Буљубашић Абдулаху, званом «Бубица» на Црном Врху, такође друга половина маја или почетак јуна, како овде стоји у оптужници и злочин према оштећеној Стојкић Споменки која је од 16. јуна према наводима оптужнице, била затворена у Суду за прекршаје у згради у граду и у «Новом извору», све тамо негде до августа месеца, па ако Ви нешто знате од ових догађаја и уопште од ових локација, ја Вас сада позивам да нам то испричате. Изволите.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ја сам био болестан и тражио сам пропусницу да идем доктору. Дали су ми један дан пропусницу, ја сам отишао опет други пут, тражио опет другу пропусницу, дали су ми на шест дана. Трећи пут сам отишао, дали су ми за стално пропусницу. Ја сам 10. маја повео комшије, моје рођаке и пријатеље у Зворник да узмемо пропуснице за њих, који су радили у Београду и у Новом Саду и ту нас уставили на барикади и овај је са барикаде јавио у полицију, полиција дошла два полицајца и дошао је Неђо Милић са «Ладом» из «Новог извора» и нас су потрпали у та двоја кола и у СУП и горе су они саслушани, ја сам остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Остао сам ја у полицији. Дошао је тај командир и питао мене, «ако ми не рекнеш истину, затворићу те».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који командир, да ли можете нешто ближе да нам кажете, да ли знате име?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Сведок «Q» (сведок је на претресу изговорио његово име и презиме).

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тренутак, да ли имамо онај списак.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: И он је мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нешто да Вам кажем, пошто ми не знамо о чему ћете Ви сведочити, осим о том Суду, што је у предлогу, имате ту један списак, једну листу неких лица која су сведочила под неком шифром, под неким словом, а уколико та лица будете помињали, потребно је да уместо имена и презимена, кажете то слово ту код, тај псеудоним.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Да ми неко покаже, нисам ја вешт томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево колега ће да Вам покаже. Немојте наглас читати имена, него погледајте ту, значи ако неко од тих имена треба да кажете, немојте рећи име, него то слово. Да ли Вам је то јасно?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: «О» или «Q», каже мени, «ако не рекнеш истину, како си брашно возио», а ја возио, пшеницу млео код Аћимовића Јове и он мени каже, «наредили су ми да не смем Муслиманима продавати брашно» и то сам ја, овај, он мене прегледао ономе једном полицајцу и тај полицајац мене тамо где је судија за прекршаје био. Ту смо ми овај, били у једној соби, нас седамнаест. Долазио је Павловић Марко, све су нам говорили, ти полицајци што нас чувају, да је он чигра, да он све зна, да он све, овај, шта ко рекне он то памти и он је мене питао одакле сам. Ја сам му казо да сам са Кучић Куле. «Ко је пуцо?», не знам ја ко је запалио жени Дервиши Ћеркић краву и шталу. Други је пут дошо опет, испитиво је Нијаза Хациавдића нашли му пиштољ, са Дивича. И испитиво је техничара који је радио у Новом Извору ће је експлозив и трећи је пут дошо објесио је овде «шкорпион» на ону шарену блузу и стајо је војник са митраљезом, убо је кундак у земљу, доле у патос и држо га је горе за скривач пламена и овај је Павловић изишо и у кога је прст упро тај је излазио. Он га је тај војник спроводио тамо и одвео је десет људи. Одвео је Хусу Дахалића, одвео је Шукрију званог Шукрију Махмутовића Авдију, одвео је Химзу Хамзабеговића који је радио на паркиралишту пред амбасадом у Београду и питао је Химзу ко је покро паре. Одвео је Салиха Ћолнића и његова брата и његовога зета. Одвео је Мују Демировића с Куле града, одвео је Шефу Гутића с Куле града, одвео је једног Емина Рома са Бајра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Емина Рома?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Да кажем Циган, Ром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нешто сте рекли за Бајрам, шта?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Са Бајра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Бајра, да, да.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте, са Бајра тај Емин био, јесам ли набројо десет?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам. Шукрију, ајте поново, Шукрија.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Шукрија, Хусо Дахалић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је један човек?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Не, двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шукрија је, нема презиме, не знате?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Шукрија, има Махмутовић али он је Шукрија звани Авдија, име му је Авдија, а звали смо га Шукрија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је један?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ја, Хусо Дахалић два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, полако. Тај Шукрија звани Авдија одакле је тај?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Он је из Вран Потока туди мало горе изнад Српске Вароши у Вран Потоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вран Поток у граду?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овај Хусо, како презиме?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хусо, како се презива?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Хусо Дахалић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дахалић.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Они су њему спржили табан у расаднику доли, долазили су му превијали у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му је спржио, где, табан?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Спржили су му доле некакви «Орлови» шта ја знам, у расаднику док су они били прије него што сам ја дошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Хусо?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Тај Хусо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Хусо, онда Химзо Хамзабеговић из Мемића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хамзабеговић, је ли тако?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Салих.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Мујо Демировић из Куле града, Шефо Гутић с Куле града, Нијаз Хаџиавдић са Дивича, Салих Ћолић из Бексује и његов брат и његов зет, то је десет. Он је њих одвео, тај је стајо на вратима са митраљезом и кад је он то све, нас је остало седам од седамнаест и кад су они одведени ми смо чули кад је клепио комби врата, било је негде око десет сати ноћу и тај је Шукрија звани Шукрија, Авдија он је нађен на Црном Врху у тој масовној гробници. Онда давали су нам 15 дека хљеба, ујутру пусти те у ВЦ и на подне и увече и ми смо да извинете мокрили у конзерве и кроз прозор просипали и долазили су тукли, изводили и тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Долазио тај Лозничанин «Боксер» звани. Једанпут сам га препознао на граници, полицајац гранични. Пита мене «ја тебе виђам у Лозници више пута», реко ја сада ово други пут вамо идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: То је било у Малом Зворнику на граници, на мосту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније, пре него што сте затворени?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Не, ја, ја, сад, сад уназад пет-шест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после тога свега сте га видели?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је тукао тај «Боксер»?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је тукао тај «Боксер» из Лознице?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Туко је свакога кога год је стијо. Туко је неког Перића он је крв мокрио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је тукао?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Перића некога, Радивова сина, не знам како му, не могу да се сјетим како му име, Перић се звао, млад човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, остаде вас седморо и онда шта је даље било?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад вас је остало седморо шта је било даље?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ми смо остали нас, после су нас пребацили у, пребацили нас у Нови Извор ђе је била дирекција а туди су довели оне Дивичане из Челопека и ми смо гледали озго кроз прозор како су их превијали, према сијалици се види кроз прозор близу, превијали су те рањене што је ранио тај Репић Душан звани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас су у Нови Извор пребацили када, кад су ови дошли?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су вас из суда пребацили у Нови Извор, кад су ти дошли што су били рањени?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па они су отприлике мјесец дана ми смо били доле, не знам тачно али отприлике мјесец дана, а касније су нас пребацили горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то «горе» мени ништа не значи, реците горе где, у који објект?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: У тај Нови Извор ђе је била управа, дирекција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из суда су вас у Нови Извор?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Били смо ми туди шездесет, нас у једној соби, и пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Новом Извору после?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте. Онда дошо је туди онај Обреновић Драган капетан довео десет брадоња и двије женске и правили су крстове на челима Фари Мемичу, Скурлићу једном, једноме таксисту Ханџићу и још један четврти не знам како, не могу да се сјетим, правили им крстове с ножевима сјекли на челу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се то дешава?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Горе, горе у томе где смо били нас 65 у једној соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Новом Извору?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: У Новом Извору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то кад су ови Дивичани доведени или после?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па ти кад су доведени доли ми смо били горе у Новом Извору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то се после, касније дешава?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како тај капетан Драган Обреновић, је ли Ви знате тог човека? Јесте Ви тог човека знали? Кад кажете капетан.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Нисам га ја знао него само је онај, чули смо да је капетан Драган да је држо изнад Видакове њиве ту стражу и тај обезбеђење и он је довео те људе и они су изводили, тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А презиме његово како сте чули?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Обреновић, он је осуђен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тај?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели тог човека?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Тад сам га видио кад је долазио, а нисам га иначе видио после, а кад је довео те људе видио сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је то радио, те крстове ко је урезивао?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је урезивао тај крст том Ханџићу таксисту?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је крст, кажете, урезивао људима?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ти брадоње што је он довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био ту тај капетан?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешавало?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је радио он за то време?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Он је се вамо заговорио с некаким Ахметом, онај, долазила жена њихова, имо два сина и туди био, онај дође изводе тамо и ударају у ономе, у ходнику, и он виче њима «доста је, узмите другог».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се значи дешава пошто су они Дивичани довезени у суд, а ви пребачени?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви знате који је то период, који је то месец? Ви сте кажете 10. маја ухапшени.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: То је било око, отприлике око 01.06.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 01.06.?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Односно није 01.06., него 10.06., ишли су наши да раде доли и дошли су неће озго преко брда, нису им дали улицом, дошо Карацић са хеликоптером, спустио се на игралиште и обезбеђење је било, војска је била обезбеђење изнад општине, изнад СУП-а, до нека доба ноћи, до 12 сати, била је сједница у општини, били су свјетла горела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви кад је дошао Карацић били у Новом Извору или у суду?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ми смо били доли, доли смо ми били где је судија за прекршаје и вако смо гледали кроз прозор све војска је била обезбеђење изнад општине стража.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: И то је одржана сједница баш кад су ти наши заточени у Каракају са Бијелог Потока, то је тада било. Да ли је то био 01., 02. јуни, не сјећам се тачно датума, а тад је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је Карацић дошао?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците даље шта се све дешавало, кад сте ослобођени, где сте још боравили?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Дошао је један комшија мени познат, дошо је и пита има ли ко из Ковачевића, из Витинице, из Сапне, ја сам њему реко долази ли у обзир Кучић Кула, каже долази. Момо Ивановић дошо је и пито нас у соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој соби, у суду или у Новом Извору?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: У мојој соби у оној великој где смо били 17 нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у суду, враћамо се сад на Суд за прекршаје?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте, јесте. Он је дошо и тражи, односно није, него он је дошо гори где смо били у Новом Извору дошо и пито нас ко има отуда и он је записао нас 12 било с отога краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, ко има?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Било нас 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тих крајева?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Отога краја оклен је он пито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: И он је нас пописо и изашо и прошло је можда једно десет минута, ево га са Павловићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Момо?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Са Павловићем Марком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Момо долази?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Момо јесте, ево га каже Павловић Марко нама виче «изађите ви који сте писани», ми смо изашли, каже «само вас четворица идете», тројица нас стараца и један млади који се тражи озгоре и хајде ми смо сутридан били радосни да се замјенимо, кад овога Јусуфа што је са мном размјењен, ајде каже Јусуфе да се иде радити. Ишо Јусуф доле хранио краве у расаднику, каже одређен сам ја за размјену, каже нема размјене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Каже тај полицајац што зове Јусуфа да иде радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Каже «нема, каже размјене», што, каже «нема ради тога нису се ваши сложили мало им дали логораша», и ми смо остали једно седам дана, осам, и 07. јула пет сати навечер упаде полицајац прочита још двојицу Ризву и Хасу и нас четворица, шесторица, и прочита он ајте каже спремајте своје ствари идете као у размјену. И смо доли, има тај Момо дошо, тражим ја од отога Сретена личну карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којег сад Сретена?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Сретен је што је чуво нас из Пилице, држо кафану, он је осуђен у Сарајеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Лазаревић?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам како му је име, углавном је Сретен му име ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где вас је он чувао, у којој згради? Је ли у једном и у другом?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: И у једном и у другом, само су доли имали једну собицу ђе смо у суду били, они имали своју собицу, а три су собице били логораша, а после гори су они били после на једном спрату, а ми смо на другом горе и он је, ми смо се купили отале и доли полицију, дај ми ба реко документе, каже мени Сретен «немам каже, документи се каже сад нови ваде, каже нема». Приђе тај Момо и мени нађе личну карту и мени вели да ће пушћати Ђеду Сена и Авдију што је радио са њима и ми смо сишли доли из затвора тога и они су вако с једне стране аутомат, с друге аутомат као да смо ми неки зликовци да не би побјегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко, ко аутомат с једне стране и с друге?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па полиција та која нас је чувала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког по имену?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам. И ми смо доле у аутобус сјели и у Петковце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас, шест?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Нас шест. Био је један наоружан војник у аутобусу и шофер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви знате да је то био 07. јули?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте, 07. јули, гори цамија у Замлазу 07. јула и ми смо доли окренули се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас вози у Петковце?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас вози у Петковце?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па некакав шофер вози нас аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Одвезо нас у Петковце код дома и окренуо се и у Ђулиће, има у Ђулићима 45-оро жене и дјеца и људи и њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: И њих је убацио са нама, и опет смо се вратили у Каракај, из Каракаја у Козлук, из Козлука у Кисељак и у Кисељаку смо стали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, а ко? Ви и још тих 45?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колики је то аутобус, какав је то аутобус?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па аутобус нормални.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије фирме, је ли има неку ознаку или не пише ништа? Да ли се сећате?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па «Дринатранс» аутобус био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас шесторица и ових 45?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су били то у Ђулићима тих 45 жена и деце?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Они су били у цамији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они били затворени?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па јесу, била стража чувала их и убили туде Хасана Лолића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, кад сте стигли у Кисељак?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Осамдесет година му било и кад смо стигли у Кисељак прозваше Ризву Топаловића да иде Ризво горе на линију да јави да смо ми дошли, убацише га у кола и одведоше га, одведоше га горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На линију?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: И дође Ризво, ја, дође Ризво, каже нема размене, каже ти што су погибалци они су закопани у Засеоку и сад требају да се изваде, а већ је пет-шест сати навечер, сунце већ готово спало и ми ноћимо у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко треба да се извади и одакле?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Оти погибалци што су били погинули у Засеоку, они су били неки аутобус запљачкали и наишли на мину и шта ја знам ту да су, кад су нападали на тај Засеок да су туди изгинули тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то неки Срби били?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: А четврти је кошаркаш из Бање Ковиљаче, на Зечијој коси погинуо и ми смо туди ноћили у том Кисељаку и мене је заболило, да извинете нисам могао да мокрим па сам ја излазио десет пута да мокрим, онај мене ошамари стражар што ја не знам да кажем «пече ме», неки од Ваљева био стражар и туди сам сутридан пита овај официр један «ко зна возити мотокултиватор», мој један комшија Осмо каже ја сам имо «Лабинов», Авдија каже ја сам болестан, а ја нисам возио никад то, реко ја ћу. Мени сад они страх некакав, шта ја знам, кад вучем оне људе мртве може бити нечији син, отац, брат па мене убити мјесто њега, ја велим не смијем, не смијем, а овај официр каже «А што бре», реко не смем ради тако и тако. «Не бој се бре, ми знамо да су они мртви слободно ајде» и ја сад натоварим жена и дјеце и гори извучем са том фрезом у Ковачевиће, а озго натоварим те мртве и довучем доли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Кисељак?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: У Кисељак и после био је наш један Сафет Мемић погинуо и њега су мијењали и нас, и ја убацим тог Сафета у фрезу и убацим двојицу још живих извучем горе и вратим после човеку ту фрезу и ја се горе вратим назад у Ковачевиће и доктору ишо одмах да ми да нешто за болове, не могу да мокрим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тад били ослобођени?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ових других пет с вама што је било заједно затворено претходно у Новом Извору, јесу и они?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: И они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове жене и деца?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: И они су пушћани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Ковачевићима која војска је била?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Била наша војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслиманска?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Босанска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Босанска војска?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте, и ту је била линија изнад Кисељака вако доли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав је био тај официр кога помињете ту у Кисељаку и у Ковачевићима?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па овако имо је дијалекат србијански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Србије?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Највероватније ту однекле, јер је ради тога што је на Зечијој коси погинуо ради њега је организована та размјена па кад сам ја озгор ишо возио њих он је пита мене који је са Зечије косе, ја сам њему реко да је крај њих и он плаче, одшнуро је ону розлу и погледо га и плаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог погинулог?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Тај официр, ја не знам ни како му је било име, овако је био пристојан, био је оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај што је погинуо на Зечијој коси је ли он био неки официр српски?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Он је био кажу, ми смо то слушали преко оне Лознице, да је он био кошаркаш, па је он се превуко био на наш ров кад је донио кухар ручак он се превуко и да је онда њега некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су га убили?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Он је имо ципеле за откривање мина, имо је пригушивач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао неки чин тај кошаркаш?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име његово?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није неки капетан погинуо тих дана?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: То не знам, не знам је ли имо чин, углавном после смо, говорили су да је Ђорђе Зубинића син, а није, него је тај кошаркаш из Бање Ковиљаче, да је он погинуо, е сад је ли имо чин, шта је имо то не знам. И ми смо се хватили наше тамо слободне територије, ја сам отишо у Међеђу ноћио, из Међеђе обрио се, два мјесеца нисам се бријо, јер ако се обријеш одмах онај дође па мисли да си ти нови и туче. Ја се нисам бријо два мјесеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи од 10. маја до 07. јула?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте, 08. јула, 08-ог смо се размјенили у Кисељаку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 08-ог сте се разменили.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: 07-ог смо отишли из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи 07-ог сте отишли из Новог Извора, је ли?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога кад сте, колико дана пре тога да ли се сећате да сте прешли из Суда у Нови Извор, пре тога?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тог колико дана сте дуго боравили у Новом Извору, пре него што сте ослобођени?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па један мјесец, мјесец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете да сте кад су ови Дивичани дошли да сте онда пребачени, ја сам Вас тако схватила?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Отприлике један мјесец, туди су доћерали некога црнца доктора Манојла, који је радио у Зворнику, а станово у Малом Зворнику и био пошо на посо и ухвате га и доћерају ту код нас. Туди је он био преноћио једно четири-пет ноћи и отале су га пушћали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли те зграде Суда и Новог Извора је ли то близу?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесу, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то иста зграда или две зграде?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: То је све у једном ономе можда од десет метара размака од Суда за прекршаје, општина и та зграда ће смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете само мало да нам прецизније објасните оно што кажете 10. маја сте кренули, код кога то по пропусницу?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па и моје комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, код кога идете, ко даје пропусницу?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Бегановић Рифет, Бегановић Веир, Бегановић Фикрет, Бошњак Хасан радио у Београду, ови су радили у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и где идете за пропусницу?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: И водим их ја у СУП да им дају пропуснице да се врате у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и дођете у СУП?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: И дошли смо у Каракају доли код «Универзала» туди су нас лишили слободе и убацили нас у кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни добили пропуснице или јесте?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Они су добили, они су добили, а мене су затворили, а ја сам имо пропусницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте добили Ви?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Од СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније још?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре 10.маја?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И, ту кажете остали сте у СУП-у и ту овај "Q" шта он каже Вама, овај "Q", тај сведок?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Он мени каже «ако ми не рекнеш истину затворићу те».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте возили брашно и то?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ја, коме сам возио брашно, па реко возио ја нашо Јову у Зворнику и питам га мељеш ли Јово, каже мељем, а у мене се пшеница почела жижити и ја натоварим на приколицу седам метара и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и где Вас он то испитује, у којој згради, тај "Q" тог 10.маја?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вас испитује, у којој згради?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ће је СУП горе, ће је командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тај "Q" био у униформи?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Пет спратова, четири спрата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био у униформи тај сведок "Q"?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Он је био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада је био?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: И прије рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а тад је ли био у униформи полицијској или није?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад је био у униформи полицијској?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10.маја?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то сигурни?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и онда откуд сад вас одједном 17 у Суду? Који су ти сад 17 што су ту у Суду у тој соби скупили?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Он је мене предо једноме полицајцу и онај ме полицајац одвео у Суд тамо и туди сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ту собу?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са? Јесте затекли ту неке људе?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па јесам, неке сам затеко, односно неки су отишли да раде, да товаре неку грађу, да пљачкају и кад су они дошли после познати мени Ђемо Ђилић и Хамдија Софтић и они, они су ту са мном после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти што су пљачкали па су ту исто и они затворени?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте, па они су, полицајац их је чуво, они су ишли товарили и у складиште возили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, рекли сте да Вас је овај Марко Павловић три пута испитивао.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде нам ближе објасните када у односу на овај 10.мај кад сте затворени и где?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Можда сам једно, можда једно десет дана сам ја туди био кад је он први пут дошо и нама су ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тај човек изгледао? Како?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па овако, црне масти, средњег раста и овако мало крезави су му зуби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли имао неку униформу?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Имо је шарену униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, је ли се он Вама представио да је он Марко Павловић или ови причају?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Није, него смо ми од тих чувара наших чули да је он командант Територијалне одбране Павловић Марко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, који је ту био стражар у почетку то од кад сте Ви били?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Драган неки био и он је осуђен са тим Сретенем, и Сретен је био преко дана. Дошли су некакви двојица из Братунца Сејфу Омеровића туди убили, гледамо ми кроз прозор, у гаражи га убише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је убио?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ти што су дошли из Братунца, дошли са «Мерцедесом» лозничке регистрације и дошо је тај Сретен и зове отога Сејфу, «хајде, оди Сејфо вамо, требаш ми нешто» и он је њега предо тамо тим људима и они су њега у једну гаражу туди под нашим прозором ударили и убили га и убацили га у гепек «Мерцедес» лозничка регистрација и неће су га нашли доли код Козлука, Дрина га избацила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сејфу Омеровића?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте. Радио у «Ратка Митровића» у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било пре него што је овај Павловић Марко дошао или после да вас испитује?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре. И први пут кад је дошао шта каже?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вас пита први пут кад је дошао?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Пита одакле сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Кажем ја сам са Кучић Куле, «ко је пуцо», не знам ја ко је пуцо, ко је запалио жени краву и шталу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта пита овог Нијаза Хаџиавдића?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нијаза Хаџиавдића, шта је њега питао?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Пито га, био у Нијаза био онај отац шлагиран Махаман имо пиштољ, дотерали су га у тренерки, пито га нешто, нисам ја у то улазио, нешто га је испитиво у вези тог пиштоља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви сви били смештени у једној соби, вас 17?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте свих 17 у једној соби?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где он то испитује, у соби или вас?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ми, кад он уђе, ми устанемо сви уза зид ко кипови и он пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли изведе некога кога пита или ту пред свима пита?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ту пред нама свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред свима вама? То је значи први пут било?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А други пут?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: А други пут каже мени ти нећеш стари на сарадњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На сарадњу?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Кад дођеш да ти тај полицајац теку и оловку, пиши. Шта ћу писати. Пиши шта знаш и шта не знаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ту свеску?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ја, пиши шта знаш и шта не знаш. Ја нисам писо ништа и он мени каже нећеш на сарадњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Марко?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте Ви закључили, какве он има везе с тим затвором, како он ту испитује?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па нама су рекли, ја сам једанпут пита тог полицајца што нас чува, рекох има ли ко да се обратим, има ли ко што сам ја овде стар човек, болестан човек, нисам политичар, нисам ништа, каже он мени само може Павловић Марко да те пусти и нико други. Пустио једнога Мују из Чирака и није ни дошао кући Муја, негде су га, они су га пушћали. Тај је Муја имо пара неких, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је пустио?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Пустио га тај Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И има ли Мује данас?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Мујо није дошао кући, негде је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли нађен? Да ли је пронађено тело његово?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било други пут, каже нећеш на сарадњу. И како се заврши тај други сусрет Ваш са њим?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ништа, он пита овог једног техничара што је радио у «Новом извору» где је с позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нијаза, је ли?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Техничара, не могу да се сјетим како му је име, он је био ту као руководиоца у томе мајдану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то није Нијаз Хаџиавдић, што сте рекли малопре, је ли то неки други?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Нијаз Хаџиавдић, је ли то техничар или неки други?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Тај је Нијаз други пут испитиван за тај пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега испитивао?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Испитиво га Марко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже Нијаз, је ли имао пиштољ или нема?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Нисам ја пуно о томе могао саслушати, то је велика соба 4x4, није до мене био тако да нисам ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је прошло између тог првог његовог, прве посете кад је Вас питао и друге посете?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па једно 8, 9 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И трећи пут кад?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Трећи пут је дошао у ноћи, дошао је можда око пола 10 навече и ушао је у собу, ми смо сви стали око зида, он је обесио овде шкорпион, онај пиштољ дугачки и он је све, ти излази, ти излази, ти излази, ти излази, тих 10 људи излази, излази и тај стражар са митраљезом пропуштао их тамо ходником и тамо су отишли и никад се више нису појавили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то из суда, из те собе где сте били вас 17?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Није, него доле, ја из суда, тако је, из суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из суда па је остало вас 7, је ли тако?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га још некад видели?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А господина Грујића кажете знате кад је био трговац?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Кад је био трговац, па после је био инспектор тржишни, тржишни инспектор, па је радио један мој комшија са њим Аган, знаде он њега сигурно, он је после отишо у полицију Аган Лупић, они су заједно радили у Мехмеда Јанићевића кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аган Лупић?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то онај што је преживео школски центар?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Није, није, него Аган је њих издо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, преживео јесте.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ја, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Издао, шта ћемо.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Они су били трговци оба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Аган и Брано, је ли?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Да. И после је Брано унапређен за инспектора и тако сам ја то мало њега кужнуо, има овако брчиће човек, коштуњав и да је он из Баљковице родом и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете тај трећи пут кад је извео, то сте још увек били у суду, је ли тако?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су онда доведени ови са Дивича што кажете гледали сте да превијају рањенике ови доктори? Кад сте Ви пребачени из суда у «Нови извор»?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Касније, ми смо ту негде пребачени можда око 10. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Не сећам се добро, нисам водио евиденцију у томе дневнику али отприлике били смо месец доле, значи од 10. маја до 10. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте пребачени?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: И онда смо пребачени горе и викали су нам они полицајци што нас чувају биће горе удобније, имаћете WC слободан и онда је мало и већа соба била, била је, поређамо се, не можемо се окренути један од другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али вас је било пуно?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Све околу зида смо главе окретали зиду и кад легнеш не можеш се окренути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам јесте ли познавали Ви овог Бубицу, овог возача од Јевте Суботића?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бубицу, Абдулаза Буљубашића?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Биле су то три собе, ми нисмо имали контакта са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суду или у «Новом извору»?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Нисмо ми ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли о суду или о «Новом извору» причате?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: И о суду и горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И о «Новом извору»?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: И о «Новом извору», а у суду док смо били онда су одведени то 10 људи, а нас је остало 7, после смо онда горе из све три собе у једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали неког Шефкета Мешалића?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А неког Шигета, што су га звали Шиге Хациавдић Шиге?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам, тај је што је Нијаз он је радио на станици па је имао надимак Сиге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај са спрженим стопалом, како се он презивао?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са спрженом ногом том што кажете, како се он презивао?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тај рекли сте имао је повређену ногу кад је дошао?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Хусо Дахалић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хусо Дахалић?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Џихић можда?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Бикић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Џихић?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је тих Рома било, је ли био један тај Ром?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ром тај је ли био један?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Емин се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један Ром Емин?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Било је Рома из Засеока озгор тај Јусуф и Рама и било је некаквих младића па су пуштани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле су ови Салих овај и његов брат Изет?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Они су из Бексује, доле према Видаковој њиви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међу тих десеторо је ли био неко са Куле?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: С Куле, јесте био онај Демировић Осман и био је Шефо Гутић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гутић? Добро. И ко је био ту са тим кажете, кажете овај је одвео, је ли тако, Марко Павловић те људе је одвео?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Марко је само прстима одбрајао кога ће и овај је стајао на вратима тамо транспортовао их по ходнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где их је одвео у тај?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: У комби, чуо се комби да клепећу врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И отишли су, је ли?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта рекосте кад је то било отприлике у односу на онај тренутак кад сте Ви ухваћени?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То одвођење, колико после Вашег заробљавања?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па било је отприлике једно месец, ваљда 25 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли познавали неког Смајловић Рамиза?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега виђали ту?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Био је он са мношвом кад смо горе прешли у «Нови извор».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек тада?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Кад је Обреновић довео оне брадоње, њему су натерали они с Курлића да извинете, да му сиса срамотно тело, Рамизу и јавио и рече му онај Павловић каже јавио ти се брат из Сарајева, јавио ти се брат и Рамиз је остао иза мене, после се разменио с некаквим директором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли Ви видели кад је он причао са Павловићем овај Рамиз?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па јесте, он пред нама њему вели јавио ти се брат, а брат му је био у Сарајеву горе па је некако имао везу са тим Павловићем и он је после њему рекао јавио ти се брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте били у суду у истој соби с овим Рамизом?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте били у суду, јесте ли били у истој соби с Рамизом или не?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Са Рамизом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у истој соби били?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Нисам, Рамиз је био у другој соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је Рамиз кад сте прешли заједно у «Нови извор» причао шта се у његовој соби дешавало?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Није ништа причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није причао? Кад сте прешли у «Нови извор», је ли вам још некад дошао Марко Павловић?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Само је тај Драган Обреновић, он је довео групу и горе су ударали, тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то је било после, тек у «Новом извору», је ли?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није било у суду?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао онај што је убијен у гаражи?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао онај у гаражи што је убијен?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Сејфо Омеровић, био овде у «Ратка Митровића» пословођа и он је пошао кући, био је, скинули га на мосту и био је преноћио у везионици и после су га пребацили ту код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли препознали некога још из суда кад сте прешли у «Нови извор» са Вама да је прешао од оних које сте помињали, с којима сте били заробљени, је ли још неко прешао у «Нови извор»?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па јесу, све три собе наше прешли што су биле доле у суду, горе смо били заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све три собе су прешле?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Били смо заједно у једној соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Док се нисам разменио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било у јулу, је ли тако?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: 07. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли Вам тај Сретен био командир и у суду и у «Новом извору»?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па јесте био, он је као имао чин онај, он је чувао преко дана, а ови су по ноћи. Он је преко дана туда био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који долазе по ноћи?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: А по ноћи долази неки, била је нека два Драгана, била је некаквих, нисам упамтио имена, био је један Драган и он је осуђен са тим Сретеном из Локања, они су по ноћи, па он вели оном Лознићанину, за тога Фару Немића, он је каже мога рођака ранио, он је потурио динамит у аутобус и тај је Лозничанин тукао тога Фару, а кад је Драган довео од те брадоње онда су га газили ногама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ли Ви сазнали зашто сте Ви ухапшени, јесте ли добили неко решење, неку пресуду, нешто да је неки поступак вођен?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ништа ја нисам добио, само сам добио кад сам дошао у Тузлу по потврду да сам био од 10. до 08., имам потврду да сам то добио од Тузле, а отале ништа нисам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та потврда на основу оног што сте им Ви казали, је ли?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нешто писмено док сте седели та два месеца нико Вам ништа није дао?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Они су, ми смо тражили то, пријавили се тамо у тај у општинску организацију и они су нама, ја сам издиктирао кад сам заробљен и кад сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Имам ту потврду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми да видим. Јесте ли Ви прочитали шта пише овде?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли прочитали шта пише овде?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па који је то агресор који је Вас заробио 10. маја и одвео у заробљеништво?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па агресор на Босну ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ово пише Скупштина општине Зворник, општина Зворник ово пише 1993. године.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Издао ми општина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас је заробио агресор?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Агресор, па на барикади који ме је зауставио, он ме је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је заробио, Србин, српска војска или муслиманска?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па заробио нас тај што је био на барикади непознат мени, а Неђо Милић је дошао па нас одвезао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који вас је заробио, српски војник или муслимански?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Српски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па овде испада да је српски војник агресор по овој потврди?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српска општина Зворник, ево издаје потврду 1993. године у мају да сте заробљени од стране агресора.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Није то српска општина, то је општина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1993. године.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Која је била у Тузли, то седиште општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овлашћени радник Скупштине општине Зворник 1993. године, грб, јер горе пише Скупштина општине Зворник. Добро. Добро, да, да, не видим овде ништа шта пише, по грбу да. Добро. 08. јула. То су они значи сачинили на основу онога што сте Ви рекли, је ли тако?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овлашћени радник СО Република Босна и Херцеговина, то је тамо у Тузли? Али пише Скупштина општине Зворник.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Било је седиште општине Зворник у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи седиште те, да, Скупштине општине Зворник имала је свој секретаријат, ово сте у Тузли добили, је ли тако?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Било је седиште општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам знала да је општина Зворник имала и у Тузли седиште. Добро. Само ми реците за овог Мому Ивановића, шта је он био – полицајац, војник, цивил, шта?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Он је био Момо, он је био у тој кризном штабу, он је се бринуо ту за ту размену и за то и он је био у кризном штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега, у кризном штабу?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Српске власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику или у неком селу или?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: На селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ком селу?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: У Петковцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Петковцима? То је оно што сте причали да је дошао, је ли тако?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пописао?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пописао вас? А је ли после Момо дошао са овим Марком Павловићем заједно?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Момо је дошао најпре нас пописао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па је онда кажете после шест минута дошао с њим?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па је онда отишао тамо па је дошао са Павловићем и Павловић је нас као одвојио нас тројицу старца и тога Фару, којег су тражили ти наши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који је то отприлике датум пред Ваше, пред ослобађање Ваше кад је рекао идете само вас?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Седам дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре 08. јула?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Марко Павловић само вас четворица идете, вас тројица старих и млађи?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ми смо требали да се мењамо под Засеоком, па после се ови нису сложили, онда су водали још двојицу Хасу и Ризу Топаловића и онда смо ишли на Козлук, на Кисељак и у Ковачевиће, ту смо се мењали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад је Марко Павловић дошао и рекао да изађете, да идете само вас четворица у размену?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Он само нама каже вас тројица идите и тај четврти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже овај Павловић?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тад био обучен?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тад обучен исто као ранијих оних пута или?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте, био у шареном оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У шареном? Да ли је он имао неке чинове?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Као ословљавали су као мајоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајор? Он нема зубе све, је ли, рекосте, није имао зубе све?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па мало ређи су му зуби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли био ту Сретен, је ли био ту овај Драган, стражар кад долази Марко, како се они међусобно понашају?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па јесте, увек је стража пратила њих и оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко кога прати, Марко њих или они Марка?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Иде Момо и Марко и полицајац који нас чува.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли тај Марко тражи неко одобрење од тог полицајца да ту уђе, да пита?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Немам ја појма да ли он тражи, ја знам само да су они нама причали да је он главни, да не може други нико отпуснице, отпушћати, сем он, а да ли он тражи, он је као командант територијалне одбране није он тражио ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кад се завршио рат и Ви ово из општине Зворник у Тузли добили овај папир, јесте ли Ви нека Ваша права остваривали, јесте ли нешто после тражили да видите што сте Ви били затворени, што сте седели?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Никад ништа нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто да сте осуђени?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Никад ништа нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тражили ништа?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може ово да се фотокопира? Има ли још нешто чега се сећате?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се још нечега сећате? Да ли се сећате још нечега што бисте нам испричали а у вези овога? Да ли Ви знате нешто о овим Дивичанима осим то да су дошли у суд, гледали сте, кажете како их превијају са прозора, је ли?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: О Дивичанима сам само овако од некога чуо да су, да је тај Репић Душан, звани, да је он упао и сасуо међу њих рафал и 25 је побио а 25 је ранио, тако сам добио информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели те људе кад су они довежени ту, рањени ти?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесам гледао овако озго са спрата «Извора», доле где су им превијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су их сместили?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Да, по ноћи су они њих превијали па се види светло у соби и види се да то медицинско особље има белило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то биле неке жене или мушкарци?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па жене, медицинске сестре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Превијале?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете тај Драган Обреновић, капетан, Ви знате да је то тај што је у Хагу, је ли? Како Ви то знате, да ли Вам је то неко рекао или сте Ви тог човека познавали или чули, или шта?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Чуо сам преко медија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ухваћен је на Петровдан у Козлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него у то време кад сте Ви били затворени како сте Ви знали ко је тај човек, да ли је неко рекао његово име или се он представио кад је одвео те људе или како? Како сте Ви знали да је то баш тај?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Све смо ми то добивали преко тих чувара наших који су нас чували.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте чули да је то он?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим овог Марка Павловића и тог је ли још неки долазио тако официр виши и осим стражара тих полицајаца?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Дошли су једанпут тројица овако крупних људи и један полицајац, уништили су нама ту собу где смо ми били у том «Новом извору», а био је један Саша из Новог Сада, он је убио Мустафу брицу што је био у болници, био Мустафа пошао у Србију и он га на мосту убио и он је ваљда осуђен, туда је с нама био тај Саша и он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је дошао тај Саша у затвор?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па прије је дошао него што сам ја и он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте га затекли ту?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате ви да је убио тог Мустафу?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па чуо сам овако од тих наших логораша да је тај Мустафа хтео да пребегне тамо у Србију на мосту, он је њега кокнуо туде као да је он осуђен ту с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Саша да буде с вама?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Тај Саша, он је возио камион, ми смо ишли товарили пљачку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Саша возио ту из затвора камион?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тај Саша из затвора возио камион да идете у пљачку?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте и он је ударио тога Ђему, Ђилу, ногом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и он затвореник?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Није, него кад је он пуштен на слободу, онда је он ударио Ђему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, нисмо још ни стигли до тога. Кад је пуштен на слободу, ко га је пустио?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па пустио га онај ко га је затворио, откуд ми знамо, углавном он је пуштен на слободу и дошао с пушком с нама у собу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После кад је пуштен?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Кад је пуштен дошао с пушком и Ђему ногом и окрвавио Ђемо зид и та тројица што су дошли један другом вичу нису нама ништа ни «Б» рекли, само виде ону крв и од тада су прекинули, није се више тукао нико. После су нам причали ти, ти полицајци су нас чували да ће суд решавати, да ће суд кажњавати, да се не смије тући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Саша, значи из Новог Сада, прво је био с вама затворен?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер је убио тог брицу и колико је он то добио казну што је убио, колико дана?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико укупно је био с вама?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па био је можда један месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пуштен?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: И пуштен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли питали како је он то убио па пустили га, како то, ко то тако пушта, неко убије неког па после месец дана га пуштају?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ми то нисмо имали овласт да испитујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули нешто?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Углавном да је он био и још један младић српске националности исто некога и он је био са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затворен?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Затворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он до краја остао или је и он пушен?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: И он је једно време био па пуштали га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које су те две женске што су дошле с овим капетаном, кажете још неке две женске?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Некакве две женске и оне су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да буду затворене или дошле овако?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Не, дошле са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком циљу, шта су радиле? Јесу ли у униформи или у цивилу или како?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Нису се ништа, никакве испољавале нису него ето само биле су туде у тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тим брадоњама?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли те брадоње биле у униформи или?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па неки су били у униформи, неки су били у цивилству, имали су нека шарена одела, неки су били онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то што сте помињали Карацић да је дошао хеликоптером, је ли тако?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви то видели?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ишли су наши они доле радили, ишли су радили доле, некакви дођоше контра озго из брда, нису им дали доле, каже а чуо се хеликоптер кад се спустио, кад се спустио на игралиште, а виђало је се и обезбеђење изнад општине било је и то можда у 10 метара стражар до стражара и ту је била сједница до нека доба ноћи, до можда до 12 сати ноћи

била је сједница у општини и светло је горело и тако смо ми добили информацију да је Караџић, јер су ови што су пратили ове што су ишли радити да су рекли не смемо ићи улицом, дошао је Караџић него морамо ићи околу, контра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви извођени некад да идете да радите тамо?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су Вас водили?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесам једном на, у Гробнице и баш је тај био младић Србин и један полу Шиптар и нас тројица смо ишли у Гробнице да товаримо из једне куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ствари?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па има брашна, има риже, има шећера, има паркета, има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте возили те ствари?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: И то смо возили у ладњачу Каракај, и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вас вози тамо да то радите?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ко вози камион?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Камион вози неки војник. Кад ево, спаде она врећа од 50 кила да ја носим, и мени тај Србин каже, ајде каже «стари носи то», реко ја не могу, а мени је реко овај полицајац што нас прати «ај стари није тешко да натовариш то», и ја реко не могу, и кад је онај, иде полиција у оним шареним одијелима и носи аутомат испод пазуха овако преко руке, и мене је онијем аутоматом по глави, каже «стари, стари кога си гласо», нисам никог, а она други виче ма ба Слободана гласао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи полиција прати, а ви идете по тим кућама и скупљате ствари?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте, полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чије су то куће?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: А полиција ова права полиција нас прати и чува, а ова два полицајца што су у цивилном, у том шареном одијелу војном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли полицајци или војници, шта су?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Они веле њима не сме се пљачкат, јел смо се договорили да се више не пљачка, а онај вели њима каже, па ми возимо каже на записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из чијих то кућа ви то износите те ствари?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из чијих кућа износите брашно, где су те газде?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Из муслиманских, из муслиманских кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су ти људи у тим кућама?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па исељавани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исељавани?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Исељавани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се налазе Гробнице?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Одмах горе више болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: У граду. Па ту је било гробље па се сад насеље направило и зове се Гробнице. И ишао сам нако у град, товарио арматуру и товарио плочице, тад нас је Саша возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај што је убио?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су га ослободили?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте, он је возио ону «заставу», ону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли га питали како то њега ослободили а вас нису, јесте ли се нешто интересовали?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Не, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он нешто причао, тај?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ми нисмо са њим пуно причали, он је возио камион ми смо товарили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули, да ли има неки надимак тај Саша?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Тако су га звали, Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саша. Да ли је била нека женска са њим можда?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звала?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Али он је се удварао некој женској Хрватица била нека и туди је била та, у једној овако малој собици та женска и он се њојзи удварао, ја сам приметио он је се њој удварао и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је та била?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Она је била исто с нама у затвору, само је имала једну собицу мању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је та урадила?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули можда за неког да су га звали Црни, да је долазио у суд?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки Црни, капетан Црни да је долазио у суд, јесте ли чули за такво име?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро. И шта вам каже овај Рамиз Смајловић, како то Марко Павловић ту њега размењује, како то?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Тај је Рамизов брат радио горе негде у Извршном већу и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сарајеву је ли?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Да. И он је обезбедио то њему, сигнализирао да, јер је био тамо неки директор из Београда, одакле је био и

жена му, па су се они, па је, Рамиза су два, три пута на Пале горе водили, па није била успјела та размена, па је на крају он и размијењен за тога директора и за његову жену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је оштећени предложио. Ево сад ће странке у поступку и учесници да вам поставе, ако имају питања. Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: (Славица Јовановић пуномоћник оштећених).

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, оштећени је предложио, нови ЗКП који је ступио на снагу прошле године. Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сведок зна шта се дешавало са његовом породицом док сте се ви налазили у затвору?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Шта је било са вашом породицом док сте били у затвору?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Моја је породица, они су се покупили према Клиси горе, пуцали су на њике и покупили се према Клиси и кад су дошли тенкови у Клису, њих су спровели на Бјели Поток и моја је жена се обратила ономе Мићићу Драгану, обратила му се де је ба мој Беган, знам ја твог Бегана, били смо ми код ваше куће, што сте ишли од куће. Он реко мојој жени били смо ми код твоје куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је отишла ваша жена од куће из Кучић Куле?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Они су отишли можда 25.маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то вама причају после кад сте ви?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па су били у Клиси једно пет, шест дана и 01.су јула кад су те мушкарце одвојили њих су у камион и вамо у Месиће према Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 01.јун, је ли?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је вама причала после жена, је ли?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко је од ваше породице био одведен на Бијели Поток?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ко је од породице био, ко се од породице налазио на Бјелом Потоку?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па било туди цело, те две мјесне заједнице, то је било све скрцано у Клису, и кад су дошли четници, кад су дошли они тенкови са војском онда су их пратили, руке за врат и на Бијели Поток, и људе су у друга возила а жене су у друга.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А осим ваше жене, ко је био на Бијелом Потоку од ваше породице?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па била моја снаја, била моја жена, биле моје двије шћери, унучади, било комшилука туди, сав комшилук био, сав комшилук.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А одакле су оне одведене после са Бијелог Потока, где су одведене?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Одведене за Тузлу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко вам је од фамилије ове, од мушкараца био заробљен, од мушких чланова фамилије?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Заробљен ми брат и амиџић и од амиџића син и 70 комшија, 70 комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је жив неко од те ваше родбине и од комшија?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није жив?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пронађен ваш брат или амиџић или?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Који год су одвојени на Бијелом Потоку, одведени за Школски центар, тај није преживио нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли пронађена тела нека?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије, од ваше породице да ли је пронађено?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Пронађено је мога брата Ибре Бошњаковића и пронађемо Мевлудина од амиџића мога син и пронађено од Мусић Хакије, и пронађено од Мусић Салиха, Мусић Земила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, тела?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Та тела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Та тела пронађена у Црном врху, има гробље, има ја мислим једно 20 оније гробова што су пронађени.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Само још ово, да ли вам је жена рекла овај Мићић Драган, да ли је био у униформи или у цивилу, како, је ли био наоружан, шта?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Он, ја нисам видео Драгана, али жена ми је причала да је она питала њега за ме, а он јој реко знам ја Бегана и знамо ми се добро. Знам ја Бегана што сте ишли од куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из ког села је Мићић тај?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког је села Мићић Драган?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Из Цера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Цера?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам само једно питање, ко су били у Извору у соби, кажете било је 65, ко су они били, ко су ти били затворени људи, одакле?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па било је сад не знам, био је Хамдија Совтић, био је један Хоруз звани, таксиста, био је из Зворника, био је Рамиз, било је некакије, не могу све ни побројати, било је отале Зворничана, било је са села, из Грбоваца, из Глумине, било.

НАТАША КАНДИЋ: А док сте били у Новом Извору, јесу ли они сви били на броју, је ли било извођења?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Како су били?

НАТАША КАНДИЋ: И на крају кад сте ви отишли њих 65 остало или?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Они су после, ја сам 07., отишао а они су 15., отишли за Батковиће. Они су одведени за Батковиће, њих је било можда једно педесетак, они су одведени за Батковиће.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је било са оном девојком?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: А са оном девојком шта је било?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Она је била ту једно време, гдје судија за прекршаје, и они су њу пушћали.

НАТАША КАНДИЋ: А, у суду за прекршаје је ли?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Они су њу пушћали, она је негдје нестала је туде. Она је пушћана.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте, да вас питам, кад сте ишли оно камион, кад вас је Саша возио, па узимали разне ствари из кућа, је ли била ту и нека девојка која је ишла са? Не. Добро, немам више питања.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ја знам само да је та нека Хрватица да је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема проблема, ту смо ми да појаснимо. Ваш колега вам није реко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није, ја бих имао само пар питања према вама, прво ме интересује пропусница коју помињете на почетку ваше изјаве. Каква је то пропусница и чему служи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули питање. Пропусница она?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Пропусница да могу саобраћати се, да могу ићи у Зворник јел има барикада на путу између Зворника и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кучић куле.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Кучић куле и недају проћи ако немаш пропусницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли то и Срби имају и Муслимани? Сви.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Срби, Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пропусницу да ли ваде и Срби и Муслимани?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Не ваде Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Само Муслимани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико важи та пропусница кад се једном извади?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико важи та пропусница?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па мене су давали један пут дан, а други пут ми дали на шест дана, ја сам молио да идем на инекције да ударам и дали

ми на шест дана, а трећи пут дошло је наређење ове старије особе да добивају сталне пропуснице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вам је издао ту пропусницу?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: СУП.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знам да је СУП то сте рекли, али лично ко је?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Нека женска, не знам ја ко је, немам појма, која је издавала, било један строј овде с вана до канцеларије и даш личну карту и извадиш пропусницу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли она ставља неки печат на ту пропусницу?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли потпише то?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па овјерена је она и одштампана и све, само да можеш ходати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Даље, сведок је у изјави поменуо две ситуације, да је испитивање било у соби, где су сви били и да су поједини људи одвођени из собе. Па ме интересује да мало то појасни, где је било испитивање, да ли у соби или су одвођени или и једно и друго?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Нисам разумио ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, исто по новом Закону непосредно тужилац поставља питања. Да ли може мало тужилац гласније, ја не могу цео дан?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овако кажете у вашој изјави, неки су одвођени на испитивање.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас нека не виче оволико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не чује човек.

НАТАША КАНДИЋ: Па не оволико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како ја да сад себи одредим децибеле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам колега, сутра ћете водити истрагу, па ћете морати да вежбате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овако ћу ја да водим. А кажете и да су неки испитивани у соби?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су испитивани и у соби, овај Марко кад долази и напољу или само у соби пита, где пита, да ли у соби и изводи напоље или само у соби?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: У соби, у соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не изводи напоље из ваше собе?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Не изводи, ми станемо уза зид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имало је више соба.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Он кад дође ми станемо уза зид и он је међу нама и испитује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има неки други сведоци кажу из њихових соба је изводио, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је изгледало то испитивање?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па ето у вези барикада, у вези оружја, у вези.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко примењивао силу ту?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није. И имам само још ово, какви су били услови у просторији где сте били?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па било дол теписон и на тај теписон легнеш и један до другог ко сардина сложимо се, не можеш се окренути, ето какви су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно ВЦ унутра, кажете конзерва је ли?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било у суду конзерва?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли ишли негде да се окупате, или да идете у неки тоалет ван?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ма какав, какав, само нас, пушћали нас у ВЦ ујутру и на подне и увечер, три пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је било, где је то било?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Доле у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суду?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: У суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте конзерве користили за нужду?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте конзерве оне кажете користили? Да ли је то било оно у СУП-у на почетку?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Нисам разумио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте конзерве користили за вршење нужде, где је то било?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: То је доле био ВЦ у суду и онда нам отворе врата и идемо у ВЦ и он опет закључа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: И на подне опет отвори, опет изиђемо и навечер, а горе кад смо прешли у Нови Извор, доле смо имали слободан ВЦ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И само још једно имам. Ових десет људи што су одведени, да ли знате где су одведени и ко их је одвео?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Тај Авдија нађен на Црном Врху, знам, он је брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пита вас тужилац ко их је одвео?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Одвео их Павловић Марко, он је уишо и ти, ти излази, ти излази, ти излази, а тај је чекао са митраљезом, укрстио реденике овако и чекао на вратима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је познато где су одведени?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су одведени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комбијем, само је рекао комбијем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па питам где?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па чули смо да је комби, да је клипила су врата од комбија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где је отишао комби?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Нисмо виђели, нисмо виђели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли свих тих десет из ваше собе одведени?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Нисмо ми виђели ни комби, само смо чули врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били са вама у соби свих десет, у вашој соби?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: И причали су они из друге собе шесторица отишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истом приликом?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истом приликом још шест?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Исто. Ја те нисам видео ни познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни познавали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је позната судбина тих десет људи који су одведени?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па ето позната је, тај Шукрија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је ископан је овај један.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, то је за једног реко.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Тај Махмудовић Авдија нађен је на Црном Врху.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ови остали?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ови не знам јел су нађени. Нису ми комшије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, изволите.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Имам ја два питања. Да ли сте у вези овога догађаја давали какву изјаву до сада, до данас?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Давао сам.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Где сте давали и кад?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Давао у Тужилаштву у Тузли.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Кад сте давали изјаву?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Пре једно четири године.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесте ли још неке давали изјаву?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Нисам.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: А да ли сте том приликом кад сте давали ту изјаву помињали овога Павловића и Обреновића?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесам.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесте? Да ли сте били сведок у предмету код овога Сретена и Драгана у Сарајеву?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Нисам.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Нисте. А откуда знате за то суђење?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Које суђење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је Сретен био у суду.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Рекли сте да знате да је овај суђен Сретен, рекосте осуђен.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па чуо сам преко, чуо сам да су они осуђени у Сарајеву тај Драган и тај Сретен.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи само сте једну изјаву дали у Тужилаштву у Сарајеву, у Тузли?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Један пут.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Пре четири године?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате питања колега? Имате питања? Изволите.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Прво примедба, ја нисам никад био у затвору, а сад ми дозволите да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања прво.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Прво питања, да, одмах питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас да ја не бих морала да преводим, мораћете гласније као и сви до сада, значи гласније сведоку се обраћајте. Изволите.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Ако кажете да сте 10.маја кад сте дошли са пријатељима за пропуснице од стране Спасојевића који је био у униформи полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, за вас важе псеудоними као и за оштећене.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ништа не вреди да опраштамо, сад је касно.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Господина «Q».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање, немојте увод молим вас, у пола три има објављивање пресуде у овој судници, питање конкретно, питање за сведока.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Затворени, после колико дана сте имали прилику да код вас у собу дође Марко Павловић са другим људима на испитивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо следеће, то је било питање, следеће питање.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: После другог доласка колико је дана прошло до трећег доласка?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Прошло је једно седам, осам дана од једног до другог, до трећег. Од затварања до првог.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Сад нисам разумео. Од затварања до првог доласка колико дана?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Једно осам, девет дана.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, а од првог до другог?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: И тако исто.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Исто тако?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ја.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: А од другог до трећег?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Исто.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па само сачекајте, рекли сте да је последњи пут био седам, осам дана пре вашег ослобађања. Да ли је тако било?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је реко идете у размену?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда би то био 01.јули, а ви сте 10.маја ухапшени. Онда то не би било то.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Није 01.јула, него 07.јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, али рекли сте да је он после, да је тај Марко Павловић последњи пут био код вас и реко идете у размену седам, осам дана пре него што сте ослобођени. Да ли је тако било?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: То је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Задњи пут тај?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ја, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је то трећи пут?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ја, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи трећи пут је било колико дана пре вашег ослобађања, ја сам вас то питала.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Чекај, чекај, он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сигурни у те размаке?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: То је седам, осам дана био размак, он је дошао тај Момо и пописао нас, и после ошо код њега и довео њега и он је реко само нас четворица да идемо у размену. И сутридан су продужили нису дали, нису ови стјели да признају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је још било дана па ви одлазите?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па једно седам, осам дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Кад су ових десет изведени, како ви кажете да је Марко показао прстом ко да изађе, да ли сте ви, мада је председница питала, да ли сте ви чули да у то време је било ко доведен са Економије и затворен у том затвору?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Са Економије су доведени прије, прије нег што сам ја дошо.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Прије него што сте ви дошли?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте, тај Хусо Дахалић и Хамдија Софтић, они су били на Економији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како овај први. Хамдија Софтић, а први?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Хусо Дахалић, што су му спржили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хусо Дахалић, он је био на Економији па је доведен у суд?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте, доле су му спржили табан.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Пре 10.маја кад сте ви затворени, јел тако?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте. Тај логор је отворен мало прије на дан, на два, него што сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај суд, је ли?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога ви затичете, ову двојицу? Јесте ли затекли некога?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па било је, било је једно пет, шест људи, само су били на послу када сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте ви дошли онда су они дошли с посла је ли?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Они су дошли с посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате имена тих пет, шест који су?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Знам, Ђемо Ђелић и Амдија Софтић и онај Голуб таксиста и, не могу се сад више сјетим који још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вама каже да су они били претходно на Економији?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па они нама причали, то су познаници моји, рођаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта кажу они, ко их држи на Економији?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па они су доле њи држали, није био тај отворен горе логор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу, ко их на Економији држи тамо, ко их затворио на Економију?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па затворили их неђе на барикаде исто ко и мене, Хамдија пошо доле у своје родно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А прича ли Хамдија да ли га је неко испитивао на Економији, њега?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није га испитивао нико? А ти други да ли причају, да ли их тамо неко испитује?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Није нико ништа испитивао, нит сам се ја интересовао за то, само знам да су доле били, да су четири, пет дана били доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били повређени њих пет, шест?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па су пребачи онда горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их је тукао неко на Економији, јесу ли вам се жалили?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, шта кажу, ко тамо долази?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ти Бјели орлови, шта ја знам која је то била мафија, углавном су тога Хусу спржили ногу. Да не мере побјећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Ви сте се изјаснили да је један пут из, да кажем тако, затвора, изведено 12 људи, а други пут 10 људи.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Нисам ја реко 12.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: 12 људи са Момом Ивановићем, Момо Ивановић и ја због размене.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Момо је Ивановић дошо тражио за размјену, Момо, тражио за размјену, за те што су погинули и питао је има ли ко из Витинице, има ли ко из Сапне, има ли ко из Ковачевића, ја сам га питао долази ли у обзир Кучић кула, долази. Уписао је и мене и он је изашо отале, 12 је њих записао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули, то је после.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Онда сам ја погрешио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је на крају. Ајте нешто друго.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Друго, ви сте казали да је при трећем доласку Марковом у затвор, изведено 10 плус 6 људи, 10 из ваше собе.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ја.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: И шест из других соба.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ја.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Изведено и одвежено некуда, за неке пронађена гробница за неке није. Према вашем знању.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ја.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Знате ли ко је те људе одвезао? Чули сте камионче залупило врата, чули сте.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Де ћемо ми знати кад смо ми били у ономе, у соби, једино да смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо, рекли сте да их је одвео Марко Павловић, је ли тако?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Марко их је одвео из собе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из собе, добро.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: То знамо и тај што је стајао на вратима са митраљезом кад је он закључао вамо, они су сви ошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесам ли ја тај Марко?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам ја.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Друго питање. Овај што је имао брата у Сарајеву.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Рамиз?

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да, кад сам дошао код њега да разговарам, да му кажем, да га поздравим од брата и да му кажем да ће овај покушати да обави размену. Јесте ли ви лично били ту?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесам.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте. Је ли он било какве непријатности доживио од мене?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Није.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Није. Да ли сам тада разговарао и са вама осталима и рекао вам гледаће се што пре да бежите одавде?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ништа нисмо ми с вама, нисмо ми ништа разговарали, него смо, он је само њему успут реко да га је брат тражио и да.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате те ситуације коју описује сведок?

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, и у том смислу дајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, кад је Рамиз Смајловић био, рекли сте да сте.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: О Рамизу сам рекао све, не треба понављати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Рамиз вас је препознао да сте ви тај, али шта сте онда рекли, да нисте тај или јесте тај, или има два Марка Павловића или шта?

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим вас, јасно и гласно сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: По позиву телефонском од извесног господина из Сарајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, молим вас, молим вас да не понављате. Питам вас има ли истине у овоме што овај човек прича и оном што прича Споменка Стојкић и Рамиз Смајловић и Сретен Лазаревић или не? Да ли је то био неки други Марко Павловић, ето? Сад причате с човеком као да сте ви били, зато ви уносите опет забуну.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Марко Павловић или ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Је ишао у затвор да разговара са Рамизом Смајловићем и да му каже шта му је поручио брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ишли сте у затвор? Добро.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: У затвор први пут и други пут онда са начелником СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ово што овај прича човек, који је то други.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Ти си господине све доказао што си под лажним именом био, све.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесам.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Доказао си, није ти то требало, жалосно је.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ставимо то у страну.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Не би то онај уличар урадио што сте ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо још утврдили да ли је он тај или је био неки други Марко.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Уопште није утврђено да ли сам то ја.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па није, зато што си био под лажним именом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је касно колега, сад је мало касно, али добро. Да вас питам, јесте ли познавали неку жену Споменку Стојкић?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Споменку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јесте ли чули за неку жену из Челопека да је била затворена и у суду и у Новом извору?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: С нама није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С вама није била?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Била је та некаква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била та што је овај нешто стартовао, је ли, добро.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Што је Хрватица, рекли су да је Хрватица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, реко да нисте чули. Па ова је била Хрватица исто, полухрватица, удата за Хрвата.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Е па могуће је та што је била, једно је време била и она се, ње је нестало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ње је нестало. Из тог затвора.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Доле из затвора, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, пуштена је.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Из суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то била нека жена млађа, старија?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Па нако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Четерес година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још нешто да кажете?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се ту помињао један Марко Павловић или више Марка Павловића ту у Зворнику?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један је ли? Добро, хвала вам. Јесте ли имали трошкове за долазак данас у суд, јесте ли плаћали превоз или нешто?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас то кошта? Да ли тражите.

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Колико год да ми се да, мало ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дошли сте из Кучић куле, је ли тако?

Сведок БЕГАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте.

Сведок тражи трошкове у износу који суд одреди

Па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку трошкове у износу од 5.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам што сте дошли у суд, слободни сте сад. Колега нисмо завршили, седите. Довиђења. Следећи главни претрес је предвиђен за 08.и 09.септембар, колега да ли имате предлоге у допуну доказног поступка, колега Шалић је рекао да нема. Колега вама се обраћам, Гостовић.

Адв.ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Председнице већа, хвала што се мени обраћате, али ја немам, не знам да ли ће колега Перковић, ако је он рекао да ће писмено, он ће можда писмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли ви одбрана господина Поповића или шта.

Адв.ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Јесам, али ја немам доказних, али не могу да говорим у име колеге Перковића, он ће можда писмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па до када ћемо то чекати, он то зна да је пре два претреса или три, или четири или пет речено. Да ли ја да констатујем да нема предлога.

Адв.ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Ја то не могу да кажем, ви констатујте да нема, са моје стране ја сам данас ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли тужилаштво предлога за допуну доказног поступка? Оштећени? Предлоге за допуну доказног поступка, господине Грујићу, немате. Ви? Нема нико. Добро онда ћемо завршну реч 08. и 09. септембра уколико до тада стигне прецизирана оптужница коју је други заменик тужиоца најавио који нажалост није сада присутан. Да ли ви колега знате кад ће бити готова прецизирана оптужница, да ли вам је рекао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја нисам знао ни да је ово сведок-оштећени, јер мени је ово на ходнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нема, нема микрофон да чује ваш, чија је то ствар, Тужилаштва? Добро, али није се чуло у микрофон.

Констатује се да странке немају предлоге у допуну доказног поступка.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, а следећи заказује за:

-08. и 09.септембар са почетком у 09.30 часова

На коме ће бити изнете завршне речи странака, уколико у међувремену поступајући заменик тужилаштва за ратне злочине буде доставио супротној страни најављену прецизирану оптужницу, и уколико након тога буде довољно времена за евентуално припремање одбране по тој прецизираној оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд је још неке предлоге по службеној дужности имао, молбе за прибављање неких доказа, уколико у међувремену и ти докази буду прибављени, наравно наћи ћете их све у предмету, а ево кажем, сад не знамо да ли ће тужилац до тог периода, односно пре тог периода моћи, да ли ће доставити прецизирану оптужницу за суд и противну страну да би ви могли да дате завршну реч. По старој ћемо, не знам.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Сви папири који су тамо одложени у предмет сматрају се као доказни материјал, не треба ви да предлагете ништа, јел то тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам на шта мислите?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Сви папири тамо који су у регистраторима, значи да ли се они сматрају као доказни материјал, да их не треба поново?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што је прочитано. Све што је прочитано у доказном, ми имамо још да читамо писмене доказе.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Да, да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо још да прочитамо што нисмо, имамо исказе сведока које још нисмо, то је пола сата посла, али ја вас питам за нове предлоге, рекли сте да немате.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Не,не, ја питам само ово што већ има тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тужилац је рекао да ће прецизирати оптужницу, ја не сумњам у реч тужиоца, тако да ту резервну варијанту немамо.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Председнице и после пет ипо година припадам онима који су неинформисани у поступку. Колико је то дана после прецизиране оптужнице отприлике за припрему одбране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зависи од тога колико ви тражите, имате браниоца па ћете с њим да се договорите, ваљда консултујете.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, ја сам мислио да постоји одређен неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зависи каква је оптужница и колико вам треба времена.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, ја сам само хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако вам треба 8 дана, 10, суд ће да цени ваш захтев, није прецизирано фиксно време, видећемо каква ће бити оптужница и ви ћете се консултовати с вашим браниоцем.

Довршено.

Записничар

-

Председник већа-судија